

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: К.В. 5/05

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 29. марта 2006. године

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, из Окружног затвора у Београду приведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Сениша Филиповић, Драгићевић Драгутин и Иван Кораћ, њихови браниоци, адвокати Владимир Петровић, Слободан Сташевић, Мирослав Ђорђевић, Драган Ђокић и Миломир Шалић који ће мењати адв. Мирослава Перковића, уз сагласност оптуженог, те пуномоћници оштећених, адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Само једно обавештење. Хтео сам веће да обавестим да је оптужени Иван Кораћ ступио у штрајк глађу јуче, о томе јутрос дао изјашњење Управи Окружног затвора, а све је везано за проблеме са коришћењем лап топа. Ми смо добили ово обавештење пре неки дан, међутим, оно што је ту наведено и даље не одговара истини. Ја нисам имао и немам намеру да полемишем преко већа са управником затвора, али становиште које је изнето, не може се прихватити, јер затвореник који је са њим у просторији и даље користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, ја ћу проверити, да добијем тај писмени извештај.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: И даље остајемо при свим нашим ставовима и кажем, објашњење које се истиче, не можемо прихватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када завршимо ове претресе сутра, па ћу ја онда звати телефоном.

Констатује се да је у судници - публици присутан сведок Цветко Јовић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Цвијетко Јовић.

Сведок ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цветко Јовић, је ли тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Цвијетко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијетко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвијетко, овде је изгледа грешка свуда била, да то сада исправимо. Да ли су Ваши лични подаци исти као они које сте дали у Брчко Дистрикту када сте испитивани?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Исти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема неких измена?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нема, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви по занимању?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, завршио сам трговачку, иначе радио сам у везионици као трговачки путник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада радите?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сада радим на тапазирању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као тапетар? Добро. Живите у Козлуку, је ли тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Тршићу, то је Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, задња пошта Козлук, Тршић, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте у сродству или у завади можда са неким од оптужених?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Као сведок дужни сте истину да говорите. За давање лажног исказа кривично се одговара. Предвиђена је казна затвора до пет година. Ја ћу Вас молити да прочитате текст заклетву, ту која стоји испред Вас, да ћете говорити истину.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико бисте се тиме изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. На то сте упозорени и тамо када сте испитивани, па смо дужни да Вас поново упозоримо.

Са личним подацима као у истрази, без измена, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте давали своју изјаву и пред хашким истражитељима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Брчко Дистрикту? Јесте једном давали изјаву пред истражитељима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Два пута и једном у Брчком и у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пред истражитељима, оно што сте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при својим исказима које сте до сада дали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

Изјављује да остаје при својим исказима и наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас сада молити да Ви поновите Ваша сазнања везана за ове догађаје који су предмет ове оптужнице, а наиме, то је депортација људи из места Козлук, 26. јуна 1992. године, затим ратни злочити који се стављају на терет оптуженима да су чинили у Дому културе Челопек, претпостављам да би о томе могли највише да нам кажете и, евентуално, нека сазнања везана за просторе Економије и Циглане, што се такође овде ставља на терет оптуженима, уколико нешто знате. Значи, да кренемо мало укратко о некој Вашој, да кажем, радној биографији, везано за овај период, непосредно пред рат, избијање рата, ови сукоби, како се Ви налазите у полицији. Изволите.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја сам у резервном саставу полиције био од 1978. године, тако да смо мобилисани 20. септембра 1991. године, комплетан резервни састав општине Зворник и ту нас је и затекао тај април месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као резервисту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Као резервисту, с тим да смо, пошто сам био из Тршића, када је дошло до раздвајања полиције, ја сам са оним бројем нас из тог села који смо били, значи, били смо у униформи и били смо у Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тршићу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је била резервна станица полиције?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је основана, да ли је она постојала и раније?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, шта ја знам, увек је ту било окупљања резервног састава, да ли ћемо се после пребацити у Зворник или било где, значи, то је било као неко зборно место у случају мобилизације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били то почетком априла пре сукоба, када је дошло до раздвајања?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто о томе? Како је дошло до тога да та полиција активна се раздвоји, да дође у Каракај?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви о томе знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја тачно око око свих тих збивања, како је дошло, нама је само јављено да се ту скупимо, јер смо ми били у Зворнику и после свако је отишао у Тршић, уствари, Челопечани у Чеопек, Тршићани у Тршић, то је било негде можда 28., 29. марта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не после говоримо оно, 04., 05. маја?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да. Онда смо у Тршићу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви сазнали, шта се то десило?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Са нама је дошао, ја мислим, Петко Панић и рекао је да се полиција се раздвоји и да, да ми ту останемо ту у школи до даљњег, док он нама не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дошао у Тршић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, он је иначе био помоћник командира, отприлике, то је била та веза са нама резервним саставом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ћу Вас нешто замолити, имате ту једну цедуљу, окрените. Ако будте имали потребе та имена да помињете, да не помињете имена, него тај псеудоним, јер се ради о лицима за која користимо псеудониме. Да ли је неко од тих лица био на командном положају у полицији, евентуално, неки сведок?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Први овај, К.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: К, он је био, шта у то време?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Начелник до априла је био Осман, не знам како се презивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мустафић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мустафић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А после, када се то раздвојило? Јел остаје исто тај К или ко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, остаје једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко после њега преузима улогу начелника?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: После њега, ја не знам, да ли је Маринко, ја мислим Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Мијић Миленко можда?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, био је и он нешто кратко, не бих знао само колико, кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Милош Пантелић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Милош Пантелић, јесте био Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је он био?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Негде датуме, не бих се могао сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бар знате редослед, хронологију, како ко иде, ко иде пре кога, после кога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам да је овај први. После не знам, ко је тачно преузео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био док сте Ви били у Челопеку, начелник?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Начелник Маринко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, командир?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Командир у то време, ја не знам да ли је имао функцију, једно време је био Славко Ерић, е не знам после ко, да ли неко од ових сада споменутих, неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Петко Панић у јуну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Они су били помоћници командира, Петко Панић и Мико Миљановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у јуну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Они су, отприлике били тај контакт између нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћници?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, помоћници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се вратимо сада на тај почетак, значи, Ви, шта радите, раздваја се та полиција, овај долази Петко, шта каже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је ту да се одреде патроле, пошто је то мешовито село, да не дође до неких проблема и тако да смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, док сте још у Тршићу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Док смо још у Тршићу, вршили отприлике тај део посла. Држали су један пункт ту на улазу, где је полиција контролисала улазак у село и из села, ето тако би то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било ту у Тршићу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, можда неких двадесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све резервисти?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Све резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир те резервне станице?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Те послове сам обављао ја, уствари, по преношењу мене одозго, пошто сам ја био отприлике ту и најстарији у резервном саставу, неке папире сам знао водити и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када бива Ваш контакт са Челопеком?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Наш контакт са Челопеком се дешава тог момента, када је у Дому, уствари, у салу Челопек, када су доведени грађани из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре тога, јесте добили нека задужења у Челопеку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам имао никаква, јер горе је Василић Анђелко био командир, вођа тог резервног састава полиције у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време док сте Ви у Тршићу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Док сам ја у Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Васиљевић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Васиљевић, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он је био командир резервне станице у Челопеку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто као Ви овамо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Исто као и ја овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада долази до тога да Ви из Тршића треба да?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа, позвали су ме горе да дођем, ја уствари нисам ни знао због чега ме зову. Ја сам дошао горе, они су већ били смештени у салу и Мико Миљановић је био тај који је пропратио, допратио их до Челопека. Не знам по чијем наређењу и како и мене су позвали ту, пошто њих нема горе довољан број, да се организују, да се направе четири смене за чување објекта и лица у објекту. Као да ће се ту задржати четири-пет дана, јер није успела размена у правцу Кладња, горе негде су из возили. Ја, мислим, то сам сазнао тог момента када је то испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мико Миљановић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мико Миљановић, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама лично?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мени лично, мада сам ја негодовао и не само ја, него имали смо ми проблема са полицајцима из Тршића који нису желели да иду за Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас схватам овде у истрази да сте рекли да сте прво пребачени у школу и да сте ту обезбеђивали фабрику, индустријску зону, па тек онда долази до овога? А Ви сада кажете да је управо повод био ово, смештај ових људи у Дом културе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, да, али ми смо, када смо прешли у Челопек, ми смо направили четири смене, тако три да раде, имали су свог возача за обезбеђење објекта. Са вишком полиције, ми смо вршили обезбеђење пруге Глинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, повод је био ово, смештање ових људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Долазак је наш из Тршића у Челопек је долазак ту, так да смо ми направили четири смене, свака смена је имала свог командира. Један од командира је био и тај претходни командир резервног састава полиције у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анђелко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, и они су имали шофера који је довозио и одвозио и довозио им храну. Тако да је у школи увек ту био неко дежурни и ми смо били тако често, јер у Тршићу није била укинута станица, јер у Тршићу су доле постојала и у школи и даље станица милиције, тако да сам ја био на тој релацији Тршић-Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, станица је у школи? Колико је школа удаљена од Дома културе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, једно, триста, четиристо метара, можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту, у тој школи било просторија?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, просторија? Па, не знам, ми смо користили једну учиниоцу, где је била канцеларија и ту се вршио тај распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви спавали у Тршићу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, у Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ови други?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И они су, ко није на дужности, свако, он није ни радио тај дан, није ни био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова шесторица што су у смени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, њих је било шест-седам, зависи како која смена, а они су, значи, дежурани, дежурство и обезбеђење објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били присутни када су доведени ти људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да су из Дивича?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, када сам дошао, са Миком Миљановићем и онда сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао први, Ви или Мико ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мико, Мико је њих и сместио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам испричајте тај моменат када Ви долазите и шта се онда дешава, шта Ви затичете и са ким шта разговарате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ту су били резервисти из Челопека и био је Мико Миљановић. Ја сам питао, зашто си ме звао да дођем из Тршића у Челопек. Он је рекао да треба да се, ту у Челопеку нам није довољно двадесет полицајаца, да се направе четири смене, да могу да врше, да ми саставимо и направимо тај одређени број полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас задужили као неког командира или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шефа обезбеђења?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ми смо ту направили четири групе и свака је имала свог шефа обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ми, мислите на Вас лично?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја, Мико и Анђелко, нас тројица је у саставу ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био главни за те четири смене?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Свака смена је имала себи главног, вођу смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Ви, шта сте Ви били?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја сам био ту у школи и даље са оним остатком полиције и обављали смо тај део посла, обезбеђење објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неко решење да се постављате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, усмено, шта сте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Усмено је рекао да наставимо да и даље вршимо распоред тих полицајаца, док они горе не регулишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Анђелко Василић постаје командир, вођа смене?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он истовремено и командир резервне станице у Чelopeку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја сам наставио обављати сада тај део посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за Чelopeк и за Тршић као командир?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: За онај остатак, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као командир?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви одређујете те четири смене?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, ми, нас тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анђелко, Мико?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, шта ја знам, било је, били су неки нормални услови и та процена је таква била да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, ја сам одредио та 24 полицајца, у четири групе по шест људи са вођом?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не, да Вам кажем, ја не могу сам то одредити, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, него Вам кажем шта сте рекли тамо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сами, или су и њих двојица учествовали у том разговору?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесу, па то је, да Вам кажем, то је на лицу места, да ли смо дошли предвече, не знам, не сећам се сада, следећи дан да је полиција померена из Тршића горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су биле вође тих група?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Једне смене био је Анђелко Васиљевић, једне Милан Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Милан Митровић, једне, ја мислим Милош Јовановић и Раде Марковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био Миша Пантић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Миша Пантић, не сећам се да је био. Мишо Пантић, Мишо Пантић, могуће је да је био у саставу једне те од тих смена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Мића Панић, ко је тај?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мића Панић, из Тршића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он није био командир?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, могуће је да, да Вам кажем, ту су четири смене, а не бих сада ко је сада све био у тим сменама, не бих то сада могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, као вођа сам мислила, Анђелко, Раде Марковић и?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Милан Митровић и Милош Јовановић, ја мислим да су та четворица тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одређени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, одређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада Ви долазите. Испричајте нам шта затичете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам кажу Мико, Мико уствари, јел био Петко када су доведени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада није био Петко Панић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Мико?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, каже, ето да су ти људи, они су у правцу Кладња и нису успели да их пребаце у Кладањ и да ће ту остати три, четири дана, док не нађу друго решење да пребаце те људе на слободну територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то биле и жене и деца?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су ти људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја Вам кажем, када сам дошао, нашао сам их у сали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, из ког су места?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивича? Да ли сте Ви знали те људе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то мешовити састав национални, како?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Био је једнонационалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То су били тада Муслимани, данас Бошњаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бошњаци? А где су им жене и деца?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не бих то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте питали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, као да су пребачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у Дивичу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да су њих успели пребацити, а ове, као дошло је до пуцњаве неке и вратили се. Тако је мени речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је рекао Мико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мико?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада имали прилике да причате са тим људима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам право кажем, нисам, да причамо о таквим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О било каквим стварима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да питате, како, где су им жене, где су пошли, где су кренули, зашто нису кући?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, нисам, да Вам право кажем, сада не могу да се сетим. Причао сам са Миком и највероватније сам сазнао откуд они у Челопеку и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, хајте нам реците о тим условима, како се сада организује њихов живот?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, да Вам кажем, то су, почетак је, били су услови, они су излазили у једну просторију где су јели и они и полицајци, значи, храна је долазила из хотела и за једне и за друге. Вани био је пољски WC, тако то. Један период је то све ишло тако нормално, док касније се није почело дешавати проблеми, да неко упадне ту, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било касније?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, касније, отприлике то када је већ почело да се гине на свим странама, на линијама, ја мислим да је то отприлике тај период, негде то није дуго ни трајало. Ја мислим да су они ту, непуних, 21 дан били. Онда ме ујутру обавесте да је неко упао и тако. Онда сам ја, нормално, обавештавао горе и шта ја знам, био је за акцију комплетно иначе да не могу они бити у Челопеку, и грађани и сви су сматрали да један такав центар сабирни или нешто да не буде у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био сабирни центар?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, тако су га, сместили су их ту, а касније то је ето, како је ко назвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, било је, ја мислим негде око 160 људи. Не могу сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ушли у просторију, тада када су они примљени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесам, тада када су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа та просторија?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, имала је неке кревете, ћебади, спужви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кревета?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не бих сада могао то, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет или педесет, или за пола људи или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, чак не знам ни да ли је било за пола, не бих се баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд ту кревети, када је то Дом културе? То је за приредбе било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не, ја мислим да је ту, да ли је резервни, војска била ту пар дана, мобилисаних оних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да. Па су они користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то једна просторија?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има нека бина за представе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још има од намештаја унутра?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не видим да је ишта било да бих се могао сада да сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, душеци неки?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, били су душеци, тако да се онда искомбиновало, ћебе на мрежу ону од кревета, а душек на патос и тако да, направило је се некако, не бих сада могао се чега сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било струје, воде у просторији?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У тој просторији је било струје, а вода је била вани, WC вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: WC?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко купатило за туширање, да ли су се купали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец дана се нису купали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам да ли је био месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је било купатило?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један WC?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, било је, ја мислим то је од Дома, да ли, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У склопу зграде или издвојени објекти?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Вани, вани, издвојено од зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објекат независтан од овога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, наткривено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али није уз ову?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Морало се излазити вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прозори, колико је било прозора на згради?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Било је довољно прозора, они су високи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Високи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, сала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је та сала висока?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, висока сигурно, можда пет метара сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико прозора, отприлике?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, било је можда двадесет прозора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, нормалних прозора или оних што иду увис?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Као овај, али било је их је двадесет, са једне и са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сигурно двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу отворени ти прозори, мислим, да ли су били отворени према напољу или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, било је да нису устакљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да нису?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, имало је да је пукло овако стакло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дању је било дневно светло унутра?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ноћу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сијалица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај прозор могао да се отвори нормално?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Који? Није могао да се отвори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је високо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су високо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел то приземна зграда?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте приземна, али то је сала прављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сала?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, јер обично је у тим биоскопским или тим, таквим салама су они прозори високо горе? Јел када си у просторији, да ли можеш да видиш напоље?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не може се видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисмо се разумели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нису могли да се отворе, зато што не може да се приђе или зато што су?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, требале су ту летстве, али међутим било је ту разбијених, нису они били сви комплетно устакљени, имало је понеко ту, тако стакло, нису прозори од једног стакла, већ су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле неке жалузине, неке ролетне?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? За ту храну, рекосте, из ког хотела је долазила?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: «Дрине».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам, зато што први дан није дошла храна. Други дан, први дан они су већ оним полицајцима, пошто су ту доста људи који су радили скупа, познавали, замолили су их да им купе сок, цигаре, кекс, тако да следећи дан сам ја отишао ујутру, пошто смо чекали да дође храна, па до предвече није дошла. То значи, можда неких тридесет сати су били без хране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, вода?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, била је ту вода у тој просторији где су се хранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тих тридесет сати, да ли је требала храна да дође, или је тек требало да се преговара?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, требала је да дође, међутим, нису се горе изорганизовали око набавке и највероватније око тога, нешто није штимало у хотелу. Ја сам отишао следећи дан ујутру и нашао сам горе Мику и Маринка и храна, да ли је до мрака дошла, не бих се сада могао да сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринка Василића?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да и Мику Миљановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте их нашли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан после?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тај следећи дан, јер тај први дан, ја не знам колико је, када су дошли, колико је било сати, не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите и шта кажете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја кажем, или да воде људе или да се донесе доле храна, да виде то. Зашто су их доводили, ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они кажу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Као, нису ни они знали да то не функционише, као нема проблема, сада ће, тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога, редовно је долазила храна?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута дневно?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доносио ту храну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Доносио возач хотела, некада када није могао, ишао је комби што је развозио смене. Ту је био комби и возач који је довозио људе који су даље, у смену и одвозио оне из следеће смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове што раде у хотелу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, не, не што раде, што су на обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови који су на обезбеђењу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту било неких требивања, неких писмених доказа о томе, о тим оброцима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа, то је све усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се знало, колико треба хране?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Рекао сам Вам да сам ја питао Мику, колико људи је ту. Ја мислим да је ту негде око 160, не могу сада тачно. И онда смо на основу тога и плус полицајци који су били ту на обезбеђењу и тако то, на основу тога се је отприлике узимало хране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, сада нам то испричајте, како сте Ви устројили сада ту посао, то обезбеђење?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, устројили смо тако да свака смена је, значи, имала свог вођу смене, имали су свог шофера који је, значи, сваку смену довозио, другу развозио, враћали, онда један другом су то предавали, тако да није то било нешто као у војсци, него је шофер их доведе, они један другом пренесу шта је било, у претходној смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иде по њих кући, па их довезе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да. Имали су они договоре, сиђе се на једно место. Тршићани на пример буду код школе или тако негде, онда он њих покупи и води или Челопечани који су даље, оде комбијем по њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сада обезбеђују објекат?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Они обезбеђују објекат са све четири стране, тако да нису они имали канцеларију, па су седели у канцеларији, него су они били вани на тим свим деловима објекта, тако је то било. На улазу, врата, пошто је сваки вођа смене имао код себе кључ да би могли да иду на ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, четири кључа?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не, један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један кључ?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки вођа, па?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Они један другом предају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, где је улаз? Да ли улаз гледа на пут овај за Бијељину?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, улаз је доле са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са задње стране или са бочне?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Са бочне, али је увучено, јер зграда је на «Г», тако да је тај улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једини улаз?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Једини улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то врата једнокрилна, двокрилна?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Двокрилна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више ни један улаз нема?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нема, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се све стајало, ту на улазу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ту на улазу, горе на улазу, на почетку зграде са једне стране, са друге стране, од пута. Са све четири стране је био по један, плус, значи, једно двојица-тројица увек испред самог улаза, ту негде, на том делу, јер није, значи нису имали уопште просторију, него су били вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тако даноноћно функционисало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су поштовали они то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, поштовали су, тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та шесторица што су задужени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, били су поштовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ови остали, осим вође смене, имали и они кључ?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису. Могуће да можда вођа смене некеме повери, али ја не бих сада знао да ли је то било, али иначе, нико није имао сем, био је један кључ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, кажем, да је био само један кључ и да је за тај кључ одговоран вођа смене и да га је он морао предати следећем вођи смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви први пут чули да постоје неки проблеми и какви, Ви лично?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, не бих тачно датум и било је први пут да је неко ушао, да их је неко саслушавао, лево-десно, ми смо, мислим, тај дан већ смо били горе и већ смо коментарисали да би било најбоље да се то измести из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, прво Челопек, то је дворана једна, друго онај део људи који је вршио то обезбеђење, то нису били професионалци и ту је отприлике, рођак рођака склонио у резервни састав милиције, да није негде на терену, тако да већ је било ту проблема. Људи су сами негодовали да неће да остану, плаше се ноћ када дође, шта да раде и онда је Маринко дошао у школу и рекао је да полиција не сме учествовати ни у чему од тога, да чува до угрожености главе, то би била тако нека. Касније, опет, пар дана није било никаквих проблема, да би се после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То први пут када се нешто десило, дошао Маринко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, отприлике, колико од момента када су дошли, дана када су стигли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, можда десетак дана, можда и више од десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је звао Маринка да дође?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, звао сам га ја да дође доле, да видимо, звали смо ми њега и због и свих проблема, јер су грађани већ приговор вршили да, као ето, дај да се премести било где и онда када смо ми то покушали, његово је опет било да неће они дуго остати ту и ето тако је се десило, да су они остали око месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су грађани почели први пут да негодују?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, грађани су од првог дана, значи од самог доласка, зашто у њиховом селу и тако, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био повод да Ви зовете Маринка у школу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, био је повод да су упали у току ноћи, шта ја знам, саслушавали те затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, када је прошло десетак дана?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, десет, петнаест дана, не знам тачно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, шта се десило, јесте Ви били присутни?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте чули и од кога? Хајте мало детаљније.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чуо сам да је као Анђелку Васиљевићу, пошто је он био као на оном предњем делу, на улазу, да је неко, да ли је прислонио пушку и уствари, тражио кључ. Да ли он, највероватније, није одобравао, да му је неко од тих који су дошли ту, да му је прислонио пушку и рекао: јел ти ко погинуо, каже, није, а би ли хтео и тако даље, и онда је тај кључ завршио тамо где је завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ушли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, јесу ушли, шта ја знам, пар тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, дао им је кључ?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Или је отворио, не знам, мислим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то он причао, Анђелко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, Анђелко Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сада Анђелко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ради, ја мислим у «Зворник-стану».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као службеник?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Службеник је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је он испричао, овај пушку, каже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ето да је морао да их пусти и да су они тамо ушли и да су испитивали, шта ја знам, сада те појединости не знам. Знам да се ми тада нисмо сложили и да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао да је неко ту убијен те ноћи, рањен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поређен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама, шта је рекао Анђелко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Каже да су испитивали. Сада ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих да је дошло, шта каже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, каже, има десетак, сада ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви питали, ко је то дошао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, питао сам га, нормално да сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде реците.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је имао надимак Репић, са том својом групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то Вама каже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, то ми је он тако пренео и смо смо тако и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви чули за тог Репића?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, чуо сам, можда је то био и први пут да чујем за његов, знао сам неки други пар момака. Њега нисам, нисам га ни тада познавао, него сам чуо први пут да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада сте први пут чули за то име да се помиње?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, први пут да се чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Репић, да ли Вам он каже нешто ближе? Да ли је он рекао ја сам одавде, оданде, војник, полицајац, шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је рекао да је горе из касарне и ето, као да је имао неки налог, одобрење да испита те људе, пошто ништа није функционисало, то је све било тако како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није функционисало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па да је могао ко да га спречи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти изгледали, шта он каже, ти други?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, као слични њему, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, какав је био?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Они су направили, мислим то је ипак ноћ и у тој ноћи када упадне неких десетак људи са пушкама, највероватније су му изгледали још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били у цивилу, у униформама, наоружани, ненаоружани, то мало нај појасните?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ту су били наоружани, ненаоружан вероватно не би ни успели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су униформе имали, шта су имали, шта каже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, није, да Вам право кажем, ја мислим да су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Имали су те униформе, тада што су носани, шта ја знам. То је, ипак, почетак рата, како је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта Вам је рекао Анђелко'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Рекао је да је морао да да кључ да се једноставно, да му је започео претити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније. И онда када је дошао Маринко у школу, шта сте Ви њему казали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, рекао сам да ето већ имамо проблема, да људи не могу једноставно, да они нису ти који би могли да обезбеде, то, највероватније онако како би ко желео и онда је он рекао да полиција не сме учествовати ништа у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваљда логично, али шта да ради ако неко то ради?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ето, да покуша до оног тренутка када је његов живот угрожен, а ако је његов живот угрожен, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да полиција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да покуша да не отвори, да не пусти, до оног момента док њихов живот није у опасности. Ако је њихов живот у опасности, свако носи своје обавезе и свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има полиција оружје?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Има полиција оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел сме да пуца ако је угрожен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам да ли сме, да је смела пуцати, пуцала би, највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сме да пуца?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је смела пуцати, многи не би били тада у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сме зато што јој није дозвољено, или што су се плашили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Плашили су се, у томе је проблем, шта Ви мислите да то не би неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто ради посао полицијски, ако се плаши?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Шта Ви мислите да је неко примао за то плату или нешто. Па, ту је рат почео, какву плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте примали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Од тада није примао нико ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте први који нам то каже сведок, плата је била из општине, колико ми чусмо овде?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Плата почела можда за месец, месец и по, августа месеца, јел септембра некако, од неке две марке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама је Маринко Василић рекао да сте примали плату. Ми имамо овде спискове да су војници, резервисти сви примали плату од општине. Ви нисте лично примали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ми нисмо ни примали ја мислим од општине плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, од кога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То су у СУП-у спискови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте били резервна полиција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте примали, шта сте примали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, примало је се, ја не знам сада горе тачно где је благајна, када је почело, знам да сам са колегом отишао да попијемо четири пита. Док смо поручили, пара смо имали за три, ето каква је била инфлација и плата. То је била нека сада, да ли, сада не знам тачно да ли је био јули или август месец, тада када се могло сести, попити пиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали, да ли су други плаћени, ови војници, добровољци?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да, не знам. То је било ван мојих могућности да ја тако нешто знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули за нешто тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, чуо сам данас, касније можда кроз десет година, да су били плаћани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви том приликом Маринку рекли да је претходне вечери било упада?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био ту и Анђелко присутан?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је био и он присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био и Маринко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да. Анђелко је био често са Маринком и када није на дужности, тако да отприлике да су сви били обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже, док нисте угрожени да?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Док није у питању Ваша глава, а када је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви њему рекли да он проследи то даље ако треба неком, да ли треба неком даље да се то проследи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли? Испричајте нам.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није ту ништа било, једноставно да покуша да што пре људи оду из тог Дома, јер и они који чувају нису за то, а малопре сам рекао да су грађани били против тога, тако да смо, што рекох, била је жеља да само преместе, одвезу било где, само да нису више у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му говорили да проследи даље ту информацију, да упадају људи и то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесмо. Добро, Маринко је сам по дужности начелник. Да Вам кажем, толико је ваљда свестан да мора он, да му ја не наређујем, нисам ја тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам питала да ли сте наређивали, да ли сте му рекли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, мислим, он ваљда толико је био свестан да сада може сам да реагује. Не би ваљда био начелник да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био у руководству Зворника, цивилном и војном, да ли знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да вам кажем, у цивилном знам онолико колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, ко је био?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је Брано Грујић био председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Општине, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Овамо, да Вам право кажем, ту сам контактирао и ту мало више знам, а тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Грујићем?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не, са полицијом. Тако да у полицији знам и ко је начелник, а тамо већ, ко је каву улогу имао у том свему, то је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Јово Мијатовић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесет, био је Јово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не бих знао. Знам да је био ту, али какву је функцију вршио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека Привремена влада, као орган, да ли то знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да ли је Привремена влада или није, то сам чуо, али не бих знао ко је све сачињавао ту владу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био за војску?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: За војску ја кога знам, то је Јово Ивановић, из Шепка да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јово Ивановић, као шта, која функција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је био тај који је могао да мобилише и шта ја знам. Знам да је имао проблема у Стандарду због тих мобилизација, војска је била против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била ту нека ЈНА у то време, јуни месец или нека друга војска? Ко је био од војске ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То су били, шта ја знам, ТО, јер они су већ били, једно време их је било ту, било их је ту у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ти, они из ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ТО, војници?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Челопеку смештени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам били су ту пар дана, јер, мислим, ту је остало после тога, ту су остали ту кревети и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, били су смештени ту, у Дому културе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам да ли је био смештен у Дому, али знам да је неко спавао тамо, да су били кревети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, били су ТО, када су били?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам, пре него што је Мико Миљановић довео, не знам тачно, да ли је био април месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је руководио територијалном одбраном у Зворнику?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто говори име Марко Павловић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неко име такво?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чуо сам касније да је био Марко, али човека нисам ни видео, јел, да Вам право кажем, био сам у Тршићу и тако везан сам био доле за ту станицу. Поготово, у самом старту, није ми падало на памет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Благојевића, неког команданта бригаде?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Благојевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па Василић, па неки Обреновић, јесте чули за та имена?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чуо сам ја и за Обреновића и Благојевића. Мислим Благојевић можда да је први, не знам сада, да је можда од првих који, да је пре Обреновића био или скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као, шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па били су у Стандарду горе, не знам сада функције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате нешто о напуштању војске ЈНА из Зворника и формирању бригаде, нешто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Напуштању војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да одлази из Босне? Да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам. Знам ко је напуштао војску пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да је војска ЈНА отишла из Босне, то Вас питам?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је било можда март, не знам ја када, март, април, не знам. Знам да су пролазили, пролазили су кроз моје село за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате Ви информацију, ти људи што су упали, кажете Репић и његова група што су били?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, у униформама?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вам ови причали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су они припадали, ко су они били, полицајци, војници, територијалци, добровољци, шта су они били?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољци?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, тако су били тог момента сви, добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сви?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сви који су ту били, а нису били са подручја општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да нису локални?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису Зворничани?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, били су добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да они нису из Зворника?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, како би, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, никада нисте причали са њима, како знате, ко Вам је рекао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не, ја сам рекао и малопре, знао сам ја ту неких људи. Нисам, на пример, Репића лично, чуо за њега, до тог момента, нити сам га видео, али мало је људи, па видимо ми на путу смо ми ту, видимо и ко пролази и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И знали сте да нису?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да нису са подручја општине Зворник, тада су били добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је њима био командујући, тим добровољцима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам у Стандарду ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто кажете у Стандарду, шта њих везује за Стандард?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да ли је, па било је у Стандарду као касарне, ту су, е, сада, ко им је наређивао и ко је организовао, то не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант у тој касарни

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Каракају, то бје близу Челопека, је ли тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, да ли је у то време, не знам опет, његов брат, ја не знам шта је, какву је функцију вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, изнад брата?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То не бих знао, не знам тачно ни да ли је он био стопосто главни, већ знам само да се спомињало име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које име?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, Жућо, нисам име никада, ни човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели нигде?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Али чуо сам, кажем, надимак и да су браћа, ето то сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на ону причу, значи, Анђелко Васиљевић Вам је рекао, те ноћи, да је упао Репић и њих десетак и шта каже, шта су урадили, па Ви зовете Маринка?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он каже да су испитивали, шамарали, тако, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су их испитивали, унутра или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу пуцали, шта каже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису тада пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само шамарали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, после су пуцали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте Ви онда ушли унутра да видите ујутру када сте дошли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И причали смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте причали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Шта је разлог, ово-оно, као, ето, они су извели, испитују, траже оружје, ово-оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже Анђелко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То он каже да су они као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили оружје?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да они нису предали као оружје, имају оружје и ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ушли у Дом онда ујутру када сте дошли да видите шта се са људима десило?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Још су они излазили на доручак, тако да смо се ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са тим људима?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа они, да Вам кажем, мало је ко смео шта да прича, људи слегну раменима, каже, није му ништа и готово је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели неке повређене, рањене?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада није било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел написао неко извештај Анђелко тада, писмени?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, да ли је написао, сада не бих знао. Знам само нешто што је било писано и све то је узето и однето када је Репићу било суђење у Шапцу. Ту није се нешто ни куцало, ни водило, већ је била свеска у којој су се неке забелешке убацивале, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте одмах сутрадан звали Маринка у школу?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, одмах сутрадан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то рекао како да поступите?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је рекао, рекао сам Вам, до те и те границе, после.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, он је човек био свестан толико да каже. Ко ме је он требало, по Вама, да каже, даље?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Неком претпостављеном, да ли, као што у Бијељини или негде, ја не знам сада тачно, ко је био надлежан за ту полицију. Пошто су после када су видели да не могу ништа урадити, звали ону специјалну јединицу из Сарајева, ето, тако нешто у том смислу сам мислио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко држи те људе? Ко их ту смешта? Нешто сте се о томе у истрази изјашњавали.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Шта?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко држи те људе, за кога чувате, у име кога чувате те људе?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том сабирном?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ту су се људи чували до оног момента да крену негде на размену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте ме разумели.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их ту, у име кога чувате људе, за кога их чувате? Ко их ту смешта? Ко формира тај центар?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, ја сам рекао да је Мико Миљановић њих довео, а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Каже да му је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао да они ту буду и зашто?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Наредио његов командир, мени је рекао Мико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте се питали, ко те људе држи? Ко је наредио да се ту сместе и зашто, да ли то знате?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Нешто сте у истрази причали, па зато хоћу да Вас подсетим?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам шта сам, ја знам да су ту смештени, нису успели да се пребаце за Кладањ, тако је било, да су их возили и вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има неке везе војска са тим људима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, ту их је довела полиција, на челу са Миком Миљановићем који је припадао полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је онда могуће да је полиција формирала тај сабирни центар и да полиција држи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не бих Вам сада то могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, Маринко је требао да иде у Бијељину, значи да су то неки полицијски затвореници?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су то затвореници?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја кажем, он је ваљда знао, ако треба, ако он не може да реши, да оде код некога ко је изнад њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу Вам предочити, рекли сте овако у истрази: у међувремену је дошло до упада. Пар пута су улазили. Мене су обавестили, нисам био ту присутан. Отприлике су долазили после шест, седам навече, тако да су, шта ја знам, тамо испитивали нешто. Као, војска је њих довела и они су били надлежни, јер њих није ни покупила полиција. Само су предати доле и дали су нам тај део посла да обављамо.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја, што се тиче купљења на Дивичу, јер није полиције, ми нисмо ишли нигде ни да их купимо, ни да их доведемо. То је што се тиче Тршића и Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, купљења на Дивичу, војску помињете? У ком контексту војску овде помињете? Кажете, војска је њих довела и они су били надлежни. Шта је то, по Вашим сазнањима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је војска их горе, ја не знам како је било договорено, организовано, да они напусте своје куће, у том неком смислу. И да су они одводили да се размене негде и да нису размењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их затвара?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја не знам ко је био у аутобусима, ко их је довео. Знам само да је Мико мене звао и да их је допратио доле, Мико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Ја не знам да ли Ви мене разумете? Суд, на пример, када води поступак, у затвору обезбеђује обезбеђење, али те људе не држи обезбеђење, него суд донесе решење, па Вас ја питам, ко држи те људе, да ли полиција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није ту биле никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција обезбеђује, Ви кажете, резервисти Ваши?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Али ту није било никаквог решења, нити је ко донео решење, нити да то буде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам писмено, усмено, да ли Ви имате сазнања ко њих ту држи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Немам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се некада запитали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће то да донесе одлуку да се они што пре пусте, причате са Маринком, па, шта он каже, ко то треба да каже, за четири-пет дана они иду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Неко ко је преговарао и први пут горе за Кладањ, ко их је водио горе и није успела та размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате, ко је то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте могли Ви да донесете одлуку да пустите те људе, пошто ту седе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам ја могао ни да донесем одлуку ни да их пустим, ни да их затворим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао? Да ли сте могли да питате некога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Питао сам ја, ја сам преносио. То није била моја надлежност обичног полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте могли да питате да они иду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, ја сам могао да интервенишем, а да ли ће они да пусте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То, код мојих претпостављених. Не могу ја ни у војску ни било где, значи, ја могу по тој линији, значи да идем помоћнику ако нема никога другог, значи, помоћнику командира, командиру, начелнику. Ето то је био неки домен у коме сам ја могао нешто да причам. Иначе, све остало се није односило на моје могућности. Моје могућности нису биле ни да мобилишем ни полицију, ни никога, значи, то је све. То је случај околности да сам се ту нашао и да после толико година могао сам да напишем налог патроли, лево-десно да оде и онда сам вршио ту функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И рекли сте, Маринко је био ту у школи, имали сте тај састанак и шта је после тога било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: После тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је рекао да ће покушати што пре да они оду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да оду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да оду, да ће он да интервенише. Сада, где ће да интервенише, ја га нисам ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И онда су они остали ту још можда десетак дана, тако да је тек после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава за тих десетак дана?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: После упада Репића, када је Срећо Иконић уносио храну, после тога ми њих више нисмо пуштали у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После те ноћи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, у ону просторију да једу, да после те ноћи нисмо их пуштали у ону просторију где су пре јели, него смо их храну уносили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је прво била та просторија где су јели?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Била је, чим се изађе, можда неких десетак метара лево, била као нека читаоница, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ипак мора да се изађе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мора да се изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте им уносили унутра?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И онда смо уносили унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како WC и те потребе, шта су радили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Пуштали су се једно време, када буду ту сви ови полицајци, када не, онда су им се уносиле тамо, ја мислим пар дана када је већ било, један упад, па други, онда су, морало је бити ту пар полицајаца да би могли они отићи у WC. После нису ишли ја мислим ту, уношене су посуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посуде?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, тако неке, које су обезбедили у том времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда? Кажете други пут. Када је био други упад?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам, када је датум, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана после тог када је био Маринко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Можда једно четири-пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас о томе обавештава?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, тада смо ми били на терену, уствари, он је њима, Срећо да унесе ту храну, Репић је упао иза леђа и испалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то Срећо причао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, то је причао Срећо, када смо се ми вратили. Ми смо били тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ви?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, онај део полиције, ми када смо се вратили, они ту више нису ни били после тог упада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Петнаестак, каже, да је упало њему иза леђа и одмах је испалио тридесет комада, да је петнаест или шеснаест, не знам тачно убио и да је око двадесет ранио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви сазнали? Кажете, то је било време ручка?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, ја када сам дошао, они већ нису ни били у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви истог дана дошли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Када смо дошли, они су, ја мислим исто дана пребачени у Зворник, да би се и овим, рањенима указала лекарска помоћ, горе је Олга, не знам како се презивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни да су истог дана пребачени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја, да ли су истог или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нису.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Или, сутрадан, јер смо ми били три дана на терену. Када смо се вратили, њих није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви сазнали за такав догађај?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Када сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У објекту, у којем Ви руководите обезбеђењем?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, ту је у школи су били дежурни, дежурни, који су дежурали у канцеларији, а ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били дежурни?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, био је Лазић Миленко, Јовић Крсто и Ерић Станислав, они су се мењали ту. Ту је био и телефон, а ја сам тада био на терену и када сам се вратио, они већ нису били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас телефоном обавестили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, нисам био нигде близу телефона, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чим смо се вратили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После три дана?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, није, да ли смо се ми вратили, други, трећи дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били ту када сте дошли?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су били одведени?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Већ су били одведени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви уопште нисте били тог дана присутни?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од кога сте добили сазнање и како? Испричајте нам, да Вас ја сада не пропитујем.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ништа, ето, Срећо каже да се сагео да унесе шерпу са храном и да је он њему иза леђа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који он?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Репић да је седео тамо испред оне кафане и да је протрчао њему иза леђа, да је прошао и испалио. То је тако мени испричао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама Срећо испричао?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву кафану помињете, каква кафана?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Има ту, ту је радио један бифе, тамо у дворишту до.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онај Јовановић држато, Драгутин?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, Драгутин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се зове та кафана?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, да ли је «Јединица».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Јединица»? И шта каже Срећо, да је ту Репић седео раније или шта?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да, он га није видео, он каже да је из тог правца дошао, да ли је он сада седео, да ли је тог момента дошао, он не сећа се, каже, нисам знао где се налазим. Каже, почео је иза њега да пуца и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко ушао са њим или?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, сам је ушао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то трајало, шта каже Срећо?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа, толико је трајало да се испали тридесет метака. Ту је био Срећо и ту је био Ацо Бајић, они су били ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда шта су предузели, шта кажу?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа, сад чекај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви причали са Ацом Бајићем?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Причао сам и Ацо је био и на сведочењу, ја мислим. Мислим, не могу ја те појединости.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви колико знате.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Оно што су они, колико су они то успели да испричају, шта се њима све десило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило када су ти људи убијени, са тим телима?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам ја ништа шта се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам каже Срећо?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа, шта каже.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је однео тела?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја не знам ко је сада однео. Неко их је одвезао, јер ту нису била. Е, сада, ко их је одвезао, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли нису била?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио тај посао, одвожења тела, када има негде да неко настрада у Зворнику?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је Комунално, горе да су радили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада звали Комунално?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам никада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате да је неко некада звао ту из Дома културе?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате'
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да је осим тог дана, још неко ту страдао?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам то испричајте.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, могу испричати исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било пре овога?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, било је пре овога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је, али те појединости не могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не могу да знам шта Ви знате, ако Ви не кажете, ја могу сада овде да предочавам, али то је бесмислено.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Могу на пример, ујутру када дођем да на пример сазнам да је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, на пример, него да видимо колико пута, једном, још пет пута, десет мртвих, двадесет, пет, колико?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја знам да је два пута упадано и да је оба пута убијано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим овога задњег?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не, а било је када су одводили на саслушање и на размену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, два пута осим овог пута, за Видовдан или шта или када?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам да ли је за Видовдан било последњи пут.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, било је, ваљда је тако било.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Видовдан је последњи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, када је највише људи убијено? Али, пре тога, колико је пута било, да ли Ви знате?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја знам да је још пре једном, али не знам, не могу се сада тачно сетити колико је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је било убијених?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Када је било убијених.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био у смени и ко Вам је причао? Хајте нам то реците.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам да је, не знам, да ли је био Јовановић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај први пут?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, када су убијали. Не знам ко је још у његовој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са Милошем?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, причао сам, он каже, није два дана могао да дође к себи, каже, нисам могао ништа да урадим, а то се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је тада убијено, шта каже Милош?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам сада колико је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих упало? Јел исто овако један овај Репић или више?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не, било је тада више, било их је десетак, петнаест присутних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, ко су ти?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ништа они сви знају само Репића и он је, отприлике, тај који је ту, да ли је био на челу, ја не могу сада, они то најбоље знају са ким су се срели. Сваки пут је само Репић. Не спомињу никога другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису никаква друга имена говорили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису имена спомињали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, надимке?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим, да ли је био, има онај, да ли су га спомињали, да ли Мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, неко, да ли је надимак или је био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој групи СВЕДОК: Репићем или нешто независно?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја не знам да ли су били скупа. Мислим то онако као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, још су неки вођени на саслушање и на размену?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико њих?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ваљда, било је тада то записано тамо, четири-пет људи, тако да ја случајно знам и тих, има их и живих, у којој су од тих група били, не могу сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Мурис Халиловић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је радио у Велепромету, да ли као месар и био је ја мислим горе, отац му је држао «Ројал», мислим то је оно колико ја знам да су живи, а одвођени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је одвео?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Одвела их војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је војна полиција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тако ми је речено то, да је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била смешетена војна полиција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам да ли су у Стандарду били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то војна полиција од војске или је територијалне одбране или је то исто или како?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Од ТО, ја мислим о они су, то знам да су живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је још испричао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, то је у суштини шта је, а сада, те појединости, ја не знам, више се не сећам тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас ти Ваши стражари о свему обавештавали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, она је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је било правило, да ли пишу нешто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Она је требало отприлике да сазнам бар када дођем, ако нисам ту. Али има ту, на пример, да људи нису смели, јер су се и плашили и претило им се, јер су се плашили да њима неће нешто бити, тако да, највероватније доста тога се ускратило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, Вама да нису рекли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да мени нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су се плашили Вама да кажу, како то објашњавате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Објашњавам, да ли им је неко претио, да ли су се они плашили да ће одговарати због тога, на пример, што се тако нешто десило, не знам, не бих ја сада улазио ни у чију главу. Ја само знам да тако има неких ствари, касније, после десет година чујеш, а тада на пример, нико није испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нас слабо занима после десет година, него тада, у то време?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У то време је отприлике то, колико се ја могу да сетим, значи, то су отприлике ствари, то је ипак било пре четрнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви рекли њима да пишу неке писмене извештаје, па да Вас обавештавају, ноћас ушао тај, толико одвео, убио толико, ранио, малтретирао, није малтретирао'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Имали су они свеску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам о тој свесци кажите.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ништа, ето, свеска у којој, на пример, овај преда смену, онај прими смену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била та свеска?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Била је на столу тамо, био је један сто испод надстрешнице једне, пошто нису имали канцеларију. Та је свеска била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту свеску свако јутро прегледали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, прегледао је само када сам ту, када сам долазио, значи, мада ако се нешто десило, чујем пре него што дођем до те свеске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел су се ти извештаји радили у једном примерку у тој свесци?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је само каро папир и ништа ту није да је неко куцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, свеска цела, није одвојено?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се копија слала негде даље?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, није нико ни тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте полицајац, додуше резервни, али знате да је требао извештај да се шаље даље?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Никоме то тада није, рат је почео, то је све мимо тих правила службе које Ви сада причате мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је један хаос који је настао и онда можда једно месец-два дана, то нико није знао где му је глава, ничија глава ту није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када се губе људски животи, да ли онда има ваљда неко правило постоји, да се нешто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, забележи се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, забележи се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са тим забележеним?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја мислим да је то војна полиција која је у сарадњи са, да ли из Бијељине је неко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је долазио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам сада човека име, али знам да је припадао, да ли војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког Милана Станковића да је долазио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не бих сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки полицајац?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Прочитао сам на овом позиву, па сам претпоставио да је могуће да је то тај, али не бих, мислим, могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви причали са тим ко је долазио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, ја сам причао са Неђом који је био испред у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу од Вас неку документацију тражили ти из Бијељине, лично од Вас?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, они су саслушали, стварно смо припремили њима, те људе који су били, тих вечери када се то дешавало и они су дали своје изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким су разговарали ти из Бијељине?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Разговарали су са Милошем Јовановићем, Срећом, са Ацом Бајићем, свима њима који су били тих момената када је се то дешавало и они су и позивани, ја мислим у Шабац да сведоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Бајић Ацо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тршићу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он ради?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа, без посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер или незапослен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овај Ваш, босански Тршић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тако зове?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задња пошта Козлук?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Задња пошта Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким су још разговарали? Да ли су разговарали ту са још неким можда људима који су били затворени? Где су они после били?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису, људи ту нису били. Они су већ били у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам то испричајте. Ви долазите, они више нису ту. Да ли Ви знате нешто о томе, како се они и где пресељавају?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам знао ништа, само сам, када сам дошао, речено ми је да је Средо Вуковић дошао по њих и отишао је, а један део те полиције која је била на обезбеђењу, отишли су горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их је Средо одвео?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам рекли како су отишли, чиме, којим превозом?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ето, причао сам, нисам упитао, јер је горе прешао и Ацо Бајић и Срећо и прешло је њих једно десетак који су били у једно две те смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а где, у који објекат?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је, да ли је горе Тужилаштва, уствари, Суда за прекршаје, простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграда?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то нека велика зграда?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, она јесте велика, али не знам колико су користили просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је пребачено?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим 100 и нешто, али не знам тачан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, где се дунуло оних шездесет, рекли сте 160 примили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Има што су одведени у размену, има што је Репић тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви водили неко бројно стање тих људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, бројно стање смо узали тог момента када смо, када су дошли, ја после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја после, ако су одведена петорица, значи, мање за петорицу која су одведена, тројицу, или двојицу или једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли се то негде записивало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Писало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Негде у тој свесци која је била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој тој?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да. И ако је убијено петнаест, значи, морало се писати петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бројчано или и имена људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Бројчно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бројчано?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, јер није нико очекивати да ће они остати, а нисмо ни знали да, на пример, онај нема горе нико. Ми смо мислили да они имају и по именима, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они, стражари?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не стражари, већ горе командир милиције, Славко, Мико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, јер су они и водили их негде и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они водили, неку евиденцију, шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, имали су спискове комплетне тих свих људи и да су их водили горе до Власенице, до Кладња и требали су поново да направе неки, размену тамо, на том делу, ка Тузли негде, не знам ни ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, првобитно када су их водили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не и после, јер они су ту дошли на три-четири дана. Они уопште нису дошли да ће ту бити сада месец дана. Сада, под којим околностима они нису направили ту размену, сада ја то не бих могао ја да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам причали стражари Ваши у ком стању су били људи када су одвежени у Суд за прекршаје, то крајем јуна?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Имало је и рањених, међутим, они као горе су ангажовали из Медицинског центра некога да их лечи. Да је долазила и лечила нека Олга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су ангажовали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су били у Суду за прекршаје укупно још?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са њима на крају, где су отишли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Батковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тамо у Батковићу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Био сабирни центар неки, не знам ја сада, нисам ја био никада у Батковићу, само знам да су тамо пребачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте причали са Средом Вуковићем после нешто о њима, касније?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам, ја, после смо се вратили у Тршић и били смо у Тршићу можда још месец дана. После сам се ја вратио горе, обезбеђивао школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Челопеку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Челопеку, тако да нисам се у Зворник, малтене, у нас су била тројица и само смо мењали један другога, тако да нисам дуго после видео Среду, међутим, већ нису били ни горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте у истрази, да сте са Маринком нешто причали везано за храну и пребацивање. На шта сте то мислили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, пребацивање што су нам обећали, да ће за четири-пет дана ће их пребацивати у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Маринко и Петко, ко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ми смо, да Вам право кажем, контактирали са, моментално са Миком, јер он их је довео, значи, и тако нам је обећао чак, ишли су, није успела размена, биће пар дана и поново ће, за пар дана ћемо покушати поново да их пребацимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже он? Са ким он мора да контактира?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам право кажем, нисам га оно, било је његово оно, видећу, нема проблема, што пре, то да решим. Тако је и остало да је касније се то продужило све. Јет ту су људи били, многи су се и знали и било је врло тешко обезбеђивати. Зато смо стално и интервенисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде у истрази сте рекли, са командиром нисам, а са начелником сам причао и што се тиче хране и њиховог пребацивања.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је могао бити Васиљевић Маринко, може ли Василић, Василић. Па Вас судија пита, да ли је он нешто реаговао, ово када сте у Брчком били?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кажете, обећали су били, као, била је прво галама, ко их је довео, као он сада мора да решава те проблеме, док нису нашли тај простор горе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Маринко није са, Славко, Славко, Славко Ерић је Мики наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да их доведе у Челопек. Тако је Мико мени рекао. Е, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Ерићу, ко је наредио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То не знам, то не знам, јер Ерић је имао ту, да ли је функцију командира тада, не знам, после је он погинуо, они су још били. Е, сада, ко је касније га заменио. То је исто трајало пар дана, док су га извукли, јер је он погинуо у Каменици. У том кошмару, ја не знам сада ко, јел знам да сам, још није било командира, да је он замењен, јер знам да сам ишао код начелника. Значи, не бих прескочио сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могао сам Ерић да одлучи да 160 људи се смести у Дом културе у Челопеку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сигурно је и он пренео нечије, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Маринка питали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што сам сада прочитала?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није ни он могао сам, а не верујем, не могу ја сада рећи да је он контактирао са Јанком, Марком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато име Пиварски?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Пиварски, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам нешто о њему реците.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Познато је, један дан је дошао, постројио их је и купио им документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, како знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Питали су ме и ови из Хага, јел кога тада убио ту. Ја колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама причао за тог Пиварског?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Причао неки, командир те смене, како је дошао, постројио, покупио им личне карте и однео. Е, сада, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само личне карте'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, они су мени тако пренели, лична документа, нису рекли личне карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули да су им неки новац узимали, драгоцености и то, када су дошли, јел Вам то нешто познато?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, данас се прича, међутим, тада је мени тако речено да је покупио само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у оптужници каже да су им одузимали златни накит, новац и тако даље? Јел Вама неко нешто тако рекао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, могуће, све је могуће. Мени, да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да Вам је рекао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не, могуће да се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вас питам, слушајте питање, ја Вас питам, да ли Вам је рекао неко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја сам рекао шта су ми рекли да су одузели, лична документа и однели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте још нешто чули за тог Пиварског, ко је то, шта је, да ли сте се распитали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули по граду да се помиње такво име, уопште?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, ретко сам био у граду, међутим, чуло је се, ту да је добровољац дошао ту и ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Дошао је у Зворник као добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као добровољац?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неку своју јединицу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, имао је своју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је бројала'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам колико је, али је имао, Пиварски, каже, има своје људе. Е, сада, то је таква прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за име неког његовог члана, његове јединице?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војника?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам, можда сам тада нешто, али сада се не сећам више ни једног имена, можда сам тада и чуо, али то је све већ, мислим, не бих могао сада ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он некоме припадао, тај Пиварски, где је он спавао, где је та јединица била?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је спавао у Стандарду? Јел то била касарна у јуну или је то била фабрика и даље обуће или шта је то било? Какав је то простор?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Објект који је био направљен за фабрику обуће, а после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало у јуну? Јел то она индустријска зона Каракај?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало у јуну, јел то нешто реновирано или је ту смештен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту смештен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је у оним магацинима било довољно простора за убацивање кревета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За спавање?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту спавао, да ли Ви знате, да ли сте се распитивали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, да ли су припадали ТО, не бих знао сада. Знам да је отприлике, првог лица кога се сетим, знам да је Благојевић у том Стандарду. Да ли је он то изорганизовао, почео организовати, али не знам, не бих, мислим, било је давно и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рекосте, ТО? Мало тихо сте, па Вас не чујем?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Кажем, да је Благојевић покушао, међу првим именима које ми онако звучи да се појавио, али мислим, све је то било давно, тако да не могу појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам за тог мајора, нешто сте рекли да су Вам рекли ови, је ли тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је он био ту са њима, то сам име онако запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада видели тог Мајора?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је причао, ко је њега помињао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да ли је вођа Милош Јовановић, не знам тачно сада. Неко је од њих. Мислио сам да је мајор по чину, тако нешто, али, међутим, кажу, да ли је сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу га је помињао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, као да међу тим који су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим који су били, где, у Чelopeку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Чelopeку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ту једно вече када су долазили Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Репић долазио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њим или независно?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја не могу сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, овде сте причали на две стране о том Мајору?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим, не знам, онај, Мајор је Мајор, не знам ништа о њему, нисам човека ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте о томе, да ли је било злостављања и убијања и пре овог догађаја, па сте онда рекли, злостављања је било. Рекао сам да је било више

пута, да су улазили, да су злостављали, а што се тиче одвођења, од неких сам уствари сазнао после да, на пример, у смени Мише Пантића да је дошао неки Мајор, па одвео, па тако.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам каже, да ли је Миша Пантић или Милош Јовановић, сада да видимо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да су они били скупа у смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, као да је одвео, ја не знам тачно сада, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Мајор? Да ли је војник, ако је мајор?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Највероватније војник, сигурно војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам га описали, да ли су Вам рекли како је изгледао, како је обучен, шта је имао од оружја, од опреме?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада су сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате нешто, неке појединости?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада су сви били слични једни другима, комбинезони, не бих сада могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, шта је он?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је ту долазио, сада, у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја знам да је једном долазио. Мислим мене су обавестили, мислим, не бих могао сада причати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су Вама рекли једном?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је био. Ја не знам да ли је сада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је то једном био, шта кажу, шта је урадио? Зашто је дошао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је одвео на саслушање, тако нешто, не могу сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На саслушање?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, да је одвео неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога Ви о томе обавештавате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, о свему обавештавамо станицу милиције горе, тада је била једно време у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кога лично Ви обавештавате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, лично Мику и Петка, то је број један. Они су били као та нека спона по тој дужности, помоћник је најближи са нама и најчешће смо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте Ви рекли лично Петку или Мики?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, рекао сам ја, на пример, после сваког тог случаја сам обавезно био, таквог случаја, а плус овако што нон-стоп сам покушавао да ти људи не могу, нису ти људи професионалци, то су људи породични, који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Маринка, осим Петка и Мике, јесте и Маринка само оно за школу када је дошао, или још неки пут, лично Ви?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Лично, лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, да ли сваки пут, али најмање једно два пута сам око тога, тих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око тих проблема?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, једном је дошао у школу и ја мислим да смо још једном око тог расправљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки, који је био повод конкретно за тај други пут'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сигурно је после једног оваквог случаја који се десио пре овог одвођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово када сте Петка и Мику, јесте ишли у станицу у Зворник тамо код хотела?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У станицу одете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Одем у станицу, имали смо комби или имао сам и ауто, одем аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте некада тако и код Маринка ишли у станицу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, кажем, ишао сам једном за храну, кажем, виђали смо се чешће, онако, не могу сада да набројим, тачно да се сетим, али често се сретнемо и онда, не могу баш сада, да ли тог датума, мислим знало се све, онолико колико сам ја знао знали су и они, а сада мени ако се нешто пређутало, онда и они нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што сте Ви знали, знали су, ко, Петко, Мико?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Петко, Мико, Маринко, до, не знам ко је командира ту, не могу никако, некога, после Славка, када је ко почео радити, али ја мислим да су и они отишли ту негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што у истрази нисте поменули ово да је Маринко долазио у школу и да сте му рекли и да је он рекао да ће?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, сигурно, да ли сам можда одређеног момента помислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га помињали као данас што га помињете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Постоји могућност да неко нешто упита, то није, малтене, дошло на ред, да је промашка нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да нам је јуче био овде сведок Маринко Василић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, да ли сте се видели'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Јесте ушли у просторију Дома културе када сте чули да се ово све десио и када су ови људи пребачени у Суд за прекршаје, то крајем јуна, Ви лично?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте затекли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, затекао, било је крви онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било крви?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, по оном бетону, ту где је кога закачио метак, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по зидовима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Било је, било је онако на зиду, на пар места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На зиду? Да ли је још нечега било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, не бих се сетио сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле је тај Дом културе стајао после тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Дом културе? Он је срушен, је ли тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је срушен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, овамо негде можда 2000. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 2000. шта је било са тим?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа, стајао је онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, затворен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није коришћен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да, и пре је он био затворен, одавно ти домови нису у функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте у истрази да су Вам се жалили ови људи на храну и на злостављање. Хајде нам о томе причајте. Кажете, улазио сам у просторију где су били, па онда са помињете, они су се жалили на храну, на злостављање?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, и томе сам се сваки пут, значи, отишао и обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, прво да чујемо, шта сте сазнали, па онда, шта сте обавестили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, ја сам сазнао, на пример, та испитивања, те појединости око испитивања, да су тукли, затражили оружје и тако нешто, око тих појединости сада, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустимо то испитивање, није то тако опасно, као ово друго, због чега смо ми овде. Да чујемо то злостављање. Кажете, улазио сам и они су се жалили. То нам испричајте. Причали сте нам о неком избацивању кревета које сте морали, да су ови монтирали, то нам испричајте.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро. Ми смо те кревете избацили после тог уласка Репића, који је ушао горе кроз онај део где је кино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, када је то ушао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да ли је било то, тај први пут, после Анђелка када га је пустио или је пре него што га је Анђелко пустио. Ја мислим да је било пре, да је он ушао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, хтео је на врата, па није могао, или шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, није могао на врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тај кино пројектор, где је та рупа? Да ли је то отпозади?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: На зиду горе, на сали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком делу зграде, бочно или задњи део?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Предњи део зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према путу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, према путу, ту има читаоница, па после читаонице Вам је сала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ноћу било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то причао? У чијој је то смени било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам сада у чијој.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су Вам рекли да је он?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је он искористио да сиђе низ те кревете и онда су они узели и склопили те кревете да не може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били на спрат кревети?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, на спрат, они војни, један на други се стави.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам то ови затвореници рекли или?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, није, то су, не знам ко је био у смени тада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, када сам ја узео кључеве, да не може нико више да отвори, онда су они улазили, монтирали, натерају их да монтирају кревете, па да се сиђе низ кревет?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ти кључеви када смо узели, уствари, када сам кључеве узео и оставио, после су кључеви били код дежурних у школи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то Ви урадили?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не Анђелко?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, да ли сам ја рекао Анђелку не могу се сетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кључ стоји у школи?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да стоји у школи, јер нико од њих тамо није могао да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда се ово десило?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да су њих терали да они монтирају кревете, ови затвореници?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, неко ми је то сигурно испричао, не знам сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте Ви рекли да се то избаци?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да има мање могућности да се уђе. Међутим, он је искористио после прилику када се уносила храна, па је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно после?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се Ви срели са Репићем?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам како.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га замолили да ту више не дефиљује. Када је то било?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је било можда ту који дан пре него што ће поново упасти.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово последњи пут?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, пре него што је последњи пут, ја мислим да сам дошао ујутру, он дошао да испита или да води, не знам ни ја тачно, на испитивање нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, баш када сте Ви били присутни?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Када сам ја, он је већ био ту, а ја сам дошао. Ја га замолио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви знали да је то он?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да је то он?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, неко ми је рекао ту на улазу, не могу се сада сетити, ено га Репић ушао унутра, тако нешто, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао? Да ли можете да нам га опишете?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам неки, ја мислим да је, да ли је тада био у неком кожном мантилу, не могу се сада сетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, грађа, висина, тежина'
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Онако, није оно, моје конструкције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, можда је он моје висине, али није ширине.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, 170.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: 1,70.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1,70?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Можда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, можда тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало сте виши од 1,70?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Можда сам, нисам се мерио, можда 1,75.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био крупнији од Вас, тежи, мршавији?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мислим да није крупнији, да је био мршавији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршавији?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви њему кажете?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, нисам могао ја ту, нисам рекао много, замолио га да не улази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолили сте га?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, после свих тих прича, нисам могао ништа друго него да га замолим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наша полиција слабо то моли, добро? Шта каже, да ли је он услишио ту молбу, није?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, тада?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада, био је трезан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када није био трезан?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, кажу, пар пута када је долазио да је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови кажу, Ваши?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, кажу да је био, они уствари кажу и дрогиран, и пијан, е сада, ја не могу, мислим да причам о човеку, јер нисам био ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте нешто попричали још са њим ту или?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, шта је, јесте га Ви питали?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам га ништа питао. Ја сам гасамо замолио да више не улази. Међутим, он је касније искористио прилику једну. Сада ја, тачно који датум, мислим то је мало теже.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је истражни судија, да ли је територијална одбрана имала војну полицију. Да ли је имала?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам, били су, ја не знам само коме је, да ли су они припадали ТО, били су са белим опасачима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као они војни полицајци?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, као војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, униформе, какве су имале?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Војничке оне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војничке?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био њихов старешина, те војне полиције?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, не бих знао тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неку четну војне полиције у то време?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Била је чета она, не знам ко им је све био на челу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били од пре рата неки исти људи или неки нови?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Претежно су ту са подручја општине Зворник, сада не знам. Не бих знао ни на који начин су се формирали ни како, ништа не могу, само знам да су носали те беле опасаче и да су. Понајвише их знам због мобилизација и тога да су интервенисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за овог Марка Павловића, што сам Вас питала, нешто сте тамо говорили. Да ли сте знали за функцију његову или не?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у то време?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је судија, Ви кажете, био је у ТО?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, то сам чуо, али не бих човека, тада нити ми је ко рекао, нисам чуо ни шта је његова функција, ни шта он ради, не бих то. То не знам ни када сам чуо, можда уопште није било везано ни за те године, можда некада у причи после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Милорад Стевановић о коме сте се изјашњавали, ко је то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Милорад? То је војни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни полицајац?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен? Ко ме је припадао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Стандарду горе је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је долазио. Не знам кога је одвео тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били присутни када је он долазио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Неко ме је звао, не знам, нисам био ту на лицу места, али ми је неко рекао да је долазио, пошто, добро, њега сам знао, тако сам запамтио. Ја не знам још помињано је ту пар имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви видели да је он ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам кажу, да је он долазио и да је?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Одвео на размену, уствари да је, шта ја знам, послали су га да одведе, ја мислим да је и тај Мурис био у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он водио на размену?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је и Муриса одвео он на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Стевановић, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њега шаље, ко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, највероватније тада је знало се ко га шаље, сада не бих. Неко је сигурно из устаљеног тог, сада не могу, да ли је неко ко је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, где су ти добровољци сви били смештени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјашњавали сте се у истрази о томе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја знам да је један део био у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољаца?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, један део?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, овај Жућа, јел он био исто негде у Стандарду или не?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је био у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, његови људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, највероватније у Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме припада тај Стандард?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицији, коме?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, није полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим, то је била фабрика обуће, ја не знам ко је узурпирао и како је дошло до тога да постане касарна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је судија, да ли је могло да дође неко од ових из паравојних формација и да каже, треба да водим тог и тог? Јел могао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Могао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Зависи, тај израз паравојне формације то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нам објасните, како Ви?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То су били добровољци у том моменту, а касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује добровољцима, у том периоду, у јуну месецу у Зворнику?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И Пиварски је имао своју јединицу, Јанко Марко, своју, свако је ту имао своју јединицу, своју екипу. Ко је сада њима командовао, ко је, ја мислим, ја не могу то, да сада ја знам, а знам да су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зато што сте причали у истрази. Да ли се Ви плашите нешто, много нешто у под.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не плашим се уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не плашите се?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја нисам од тих људи који би се сада распитивао тамо и да бушка све. То је за мене и тада 90% било непознато, да ли је овај Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да чујемо тих 10% што Вам је познато, бар то да чујемо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чуо сам за Пиварскога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је судија, да ли је могла паравојска, а Ви кажете: изгледа да су их одводили. То је исто била територијална, нису они били паравојна формација?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су они у Стандарду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су као у касарни били војска, то сте Ви рекли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Брчком, у јуну месецу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И сада сам исто рекао, да нису паравојна формација, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да су добровољци?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Када је коме штимало да их касније назове паравојном формацијом, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас опет судија пита, каже, па нема јединице, ЈНА је отишла, јер Ви кажете, они су били војска, а судија каже, ЈНА је отишла, војска Републике Српске није формирана, зато питам, која војна снага, а Ви одговарате – ТО, зато Вас питам, како Ви то подразумевате, да нам то објасните? Ви сте били на терену, били сте полицајац. Да ли имате о томе сазнања или немате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, имам толико сазнања да су то људи који су, значи, дошли на просторе Зворника. Е, сада ко је наредио, да ли је ко наредио, да ли им је ко дозволио, није дозволио, али они су, једноставно, радили тај део а и ТО у ратним условима је војска. Сада, ништа ја ту, да ли то нешто мења ситуацију, то ми није јасно. Да ли је војска или није војска, ја знам војска до када је и била и када је отишла војска, све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте да не знате када је отишла војска ЈНА?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја кажем знам да је одлазила. Нисам ја добро чуо. Одлазила је, пролазила је испод моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, када је отишла дефинитивно са простора Босне?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам, да ли је био април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да је био 16. мај? Јел Вам то нешто говори?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Могуће и да је био почетак маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда, шта се дешава, одлази војска? А шта територијална одбрана, да ли и они одлазе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не одлази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остаје?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па где ће отићи, него код своје куће, како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам ја Вас. И која је онда војска, када одлази ЈНА?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У овој држави ваљда сви знају бар то да ТО се формира нормално од људи са простора Зворника. Није могао нико да донесе некога ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добровољци, шта је са њима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Реч добровољац, па, има ли разлике између добровољца и, мислим то су ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, има, нормално да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је разлика?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добровољац, дошао добровољно, а овога су мобилисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а имају ли исто команданта или не?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Зависи да ли припада, да ли су се уклопили у јединицу ТО или су самостално обављали функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се уклопили или нису, да ли Ви знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не бих ја то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био однос између војске и полиције? Ви сте припадали полицији.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није био никако добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ми смо комуњаре и тако, то је био један однос мало жешћи, мислим није то баш као у мировним односима, да неко поштује милицију. Ми смо били ти који се малтене није смео јавити у том тренутку, пар тих месеци, док се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, на питање судије, ко је могао одлучити да се ови људи држе и даље затворени, да се пусте, помињали сте: они су прво када су покупљени у Дивичу, под број један, били потоварени у аутобусе, вожени ка Кладњу, горе је дошло до оружаних сукоба, па су их вратили.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је оно што сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су их вратили, тако више нико малтене није о њима водио бригу. После је већ дошло до оних ратних дејстава. Почело је да се гине на тим свим просторима. Малтене ми смо једини ту покушавали да нешто променимо, да се то не деси, као на другим местима, где није милиција чувала, где је обезбеђивала ТО, тако да људи на тим местима су завршили онако како су завршили? На шта сте то мислили? На нека друга места где није милиција чувала, а где је обезбеђивала ТО? На шта сте то мислили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То сам мислио на, где полиција, значи, цивилна полиција није, да је било далеко више проблема и да ту малтене, дешавало се још тако тих тежих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ми јасно није од ове реченице, баш ништа. Покушајте мало јасније. Значи, на шта сте мислили када сте рекли да су они прошли тамо, где је обезбеђивала ТО, а не ови где је милиција чувала, да су ови бољи, на шта сте то мислили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је мање било проблема него тамо где није цивилна милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било, где није била цивилна милиција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, било је, на пример у школи у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то исти период када сте Ви у Челопеку или не? Да ли је то у неком другом периоду или истом?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, ту је то, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то месец?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Можда јули, не знам ни ја, јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови су Ваши добро прошли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није нико добро прошао, уопште нисам мислио на нешто, под изразом «добро».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је овај заменик наш тужиоца, осим војске, да ли је још неко био за њихову судбину задужен, односно да ли је још неко могао да о њиховој судбини одлучује. Ви кажете, није нико могао. Па Вас опет тужилац пита, да ли је постојало неко тело на нивоу општине Зворник које би, а Ви кажете, било је на нивоу општине, то је неко у том смислу ратно председништво, како бих Вам објаснио, председник општине је фактички постао неки, малтене, главни командант и за та збивања. Значи, то тело је, отприлике, водило рачуна о свим збивањима и дешавањима на подручју, док ту појединци, ми, нисмо могли ту ништа ни мењати, па онда наводите лица одговорна у то време, Јово, Брано, Стево, онда овај К, Јово Ивановић. Па пита тужилац, да ли је то цивилна структура или, Ви кажете, цивилна је, јесте. Шта сте на то мислили, значи, да је још неко тело било које би могло одлучивати о судбини људи? Како сте то мислили, везано за цивилну власт?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је везано за цивилну власт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, везано за судбину ових људи што нас занима овде, сада?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, ја сам припадао, значи, цивилној милицији која је имала свог командира, свог начелника. Што се тиче лично доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна власт на нивоу општине, то Вас питам? Јесу ли они могли да одлучују о судбини ових људи, како Ви овде кажете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сигурно да је могло да се одлучује, да су могли да их тамо размене када су први пут покушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је покушао да их размени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре сте рекли војска, а сада кажете те цивилне власти, исто су могле да одлучују о судбини? Јел обоје или једно или једно или друго или како?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, што се лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Ви имате таква сазнања?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Имам сазнања да су ишли за Кладањ, то сам чуо од Мике Миљановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то смо чули више пута, него за ове овде делове исказа, да је председник општине, фактички био главни командант и за та збивања. На питање тужиоца, да ли је још неко могао, осим војске, да одлучује о судбини ових људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате, то Вас питам?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, кажите.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сама функција председника и чланова Кризног штаба су, значи, људи који могу да утичу на, да ли могу да спасе или, то су људи који, отприлике, воде општину и на општини шта се дешава. Е, сада колико су они упознати били око тога, то је сада друга ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та цивилна власт?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, да ли је сада Брано Грујић, да ли је њему Маринко пренео шта се дешава у Чelopeку, или је овај други, то мислим, не улазим у то, да ли је Брано Грујић знао. Ја му нисам на пример, ни имао обавезе, ни срео, али сам зато био са Маринком и са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада видели Брану?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па јесам, знам Брану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Чelopeку, у јуну месецу, јесте га Ви некада видели?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је он некада долазио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам да ли сам чуо или нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите? Овде нам неки сведоци и то помињу, да је он био тамо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Могу да Вам кажем, могуће да је долазио, али да је неко из смене, ако је смена била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко обавестио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам да ли ме је неко обавестио, то не бих могао сада да кажем. Знам да тада није, а не знам да ли је можда некада, да сада причам нешто што не знам, не могу. Ја га нисам видео, а ако га је неко видео од тих смена, онда је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Вама неко нешто помињао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не верујем, сетио бих се, да је он долазио, знао бих зашто је долазио, а овако не знам. Мислим то није неко да је од грађана дошао, па није, не бих ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада били присутни у моменту када се тако неко десило убијање, малтретирање, па да је требала нека крв да се пере, да се чисти просторија Дома културе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је заменик тужиоца у Брчком, ко се питао у војсци до августа? Па Вас и ја то питам.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, у војсци, значи, до отприлике тог формирања је једно време, ја и сада да ли сам добро обавештен, да ли је тачно то што сам чуо, да је једно време био Жућо, сада не знам ко је тај, да је се он питао тако неке, око организације, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго сте одговорили у истрази. Кажете, до августа то је био начелник ТО, како се звао начелник и не знам уопште ни како се зове функција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја Вама причам о Стандарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тужилац Вас пита, ово је исто питање, ко се питао у војсци, јер пре тога сте говорили о цивилној власти, па Вас је питао за војску, ко је главни. Жућа главни за војску у Зворнику, јел то кажете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада је у Стандарду се каже, Жућа се пита, тако сам ја чуо, а иначе, што се тиче ТО, ја први пут са именом се срећем Јове Ивановића. Да ли је био министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте рекли даље: до августа то је био начелник ТО; ја мислим Јова Ивановић и тај Марко, бар Марко, тако се тада знало. Они су били, отприлике, у ТО у штабу.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сада ја не знам, ја сам Вама и рекао да човека не познајем, нити сам га видео. Сада, коју је ко функцију вршио, ја не бих могао сада да кажем, да је био главни Марко, а био је главни Јово. Знам да је Јово касније био и главни у том, како се зове, штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека војска ту у Челопеку, у месту, неки тенкови, нешто, у јуну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није у јуну, јел када смо ми били, значи, ми смо били, дошли смо у Челопек можда крајем маја и не знам до ког јуна смо били ту и није била ту, никакви тенкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били раније'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја мислим да је раније, пар дана да су били, само не знам да ли су били у пролазу или су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека чета из Јастребарског да је дошла?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, Драган Обреновић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, можда су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Драган Обреновић, када сте њега виђали? Јесте га виђали у јуну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Драгана Обреновића ја знам после као, да ли је био помоћник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо после за бригаду, али, мај, јуни?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам га тада познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада га нисте знали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је та касарна формирана, и то су Вас питали у истрази?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја мислим да је оно нешто званично са неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је заживела?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је било негде у августу и да је отприлике, да ли је тај Благојевић можда међу тим првим који је покушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда у јуну у Стандарду, која је то војска?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У јуну била је ТО и добровољци. Ја мислим бар тако, немојте ме сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Рекох, то је отприлике моје сазнање, сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је овај Студен Бранко, Бранко Студени, да ли знате њега?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је официр Војске Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био ту у мају, јуну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је у мају, јуну, у мају можда је био, не знам тачно или је у јуну, не знам, појавио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви некада тражили неко појачање од Маринка, од Петка, од Мике или сте само тражили да ови људи иду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тражили да иду и неко решење, међутим, није ту уопште, тај састав онакав какав је, није нико могао ништа да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, баш зато, да ли сте тражили више људи или да се појачају, да буду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Размишљали смо о свему, јер је ту био, отприлике, проблем, код кога је кључ, на њега се изврши притисак, па сам зато после кључ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте говорили овима помоћницима и начелнику да не можете да заштитите те људе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесмо, како нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу они?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Кажу да они као неће остати још дан, два, три, шта ја знам и тако се развуче десет дана и за тих десет дана се деси и тако вагон тих ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тражили да Вам дају неке активне полицајце?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисмо тражили, није ту ни било пуно активних полицајаца који су у Зворнику. Звали смо, ја мислим да је у Чelopeку био само један од активних полицајаца, можда пар дана и он је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде податке да су испред Дома културе нека лица која су изведена, убијени ту од стране неке полиције. Да ли је Вама то познато, да су у тим извођењима у неколико наврата, па нека лица изведена, па су ту убијена испред?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су хтели да побегну? Да је дошао Пиварски са групом својом, па ду су ти људи који су изведени, када су видели неког ту доушника, који је са њима доведен, да су ти људи покушали да побегну и да су ту убијени, код неке речице. Да ли ту има нека речица код Дома културе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Има горе можда једно седамсто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су ту бежали ка некој речици и да су убијени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то неко пријавио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не верујем да је било то из Дома из Чelopeка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где из?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да је из сале у Чelopeку то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга сала нема. Јел био још неки сабирни центар у Чelopeку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, али ја не знам одакле је могао ко да побегне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да побегне, него када су га извели, да је онда покушао да побегне, па је убијен, нека двојица?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам то, да је покушао неко бежати, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, да ли знате, колико је највише људи одведено из Дома, на пример, у току неке ноћи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не бих се сада могао сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било некада да је више од петнаест, шеснаест људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, по мени ја мислим да је највише било тада последњи пут када је упао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не убијени, него само одведени, па да се нису вратили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам то, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо нека два извештаја од Јовановић Милоша, он је био вођа смене, је ли тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, у једном извештају каже, судија Вам је предочавао. Да ли се сећате тога да су одведени неких седамнаест људи, неки мајор Тодоровић и тако даље. Да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, могуће тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви гледали те извештаје, јесте читали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја сам чуо, то је мајор, то када сте споменули Мишу, ја мислим да је Мишо био у Милошевој смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Мишу зовете Милоша Јовановића'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Мишу Пантића?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мишо Пантић, ја мислим да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ова два извештаја од 10. и 11. јуна потписао је Милош Јовановић.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као вође, а да је Миша Пантић био у смени, да су нека лица одведена, неки мајор Тодоровић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам да је долазио тај мајор, али не бих сада тачно број, ја сам рекао, да је под називом мајор, ја сам их питао само, да ли је он по чину мајор или је онако, каже, надимак, зову га Мајор, али не знам ја сада како је име човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу враћени ти људи што су одвођени? Да ли су увек враћани?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да ти нису враћени, да су их одвели као на саслушање. Ја не знам сада тачно колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када одведу на саслушање, јел ове Ваше вође смене нешто запишту, одвели толико и вратили толико?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сигурно запишу колико су одвели, то је у тој свесци, када један другом предају ујутру, највероватније морало је бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када их не врате, да ли Вама нешто кажу о томе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, сигурно је тада, неко је нешто, да ли су размењени или како, неки од тих израза шта ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за уклањање тих лешева, јел Ви знате нешто о томе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да мислите да су из војне полиције дошли и уклонили те погинуле, у истрази када Вас је бранилац једног од оптужених питао, ко је Вама то рекао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је неко моје мишљење да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мислим да?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали Срећу, Ацу, шта би са тим лешевима, тим људима погинулим ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам се после, једноставно да Вам кажем да сам се распитивао баш у детаље. Били смо, ето и у Тузли. Нисам баш ко је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Срећу Иконића питали? Он се изјашњавао да су неки камиони долазили, па натерају на улаз, па те лешеве покупе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тим камионима, мислим, онако тај израз, сам камиони, то испадне да их је стотину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки «тамићи», они плави, нешто да ли је било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није то камиони, то малтене мртвих на стотине за камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем, «тамићи», јесте ме чули? То је мање?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, «тамић», мањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки «тамић», да ли су Вам спомињали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви дођете ујутру, нема тела, нису то игле, ипак су то људи? Питате ваљда, шта се дешава, ко то довози, ко то обавештава, јесте питали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада је највероватније било ми је познато и шта буде, сада ја и за тај «тамић» који је одвезао сам сазнао и да је возач истеран из «тамића» и да је узет «тамић». Е, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да су мобилисани, тако прича тај власник «тамића». Каже да су узели «тамић» нешто им је као требао возити касније. Да ли је сада тај «тамић» или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Сретен Иконић у истрази, да је, каже, командир наређивао све то, да се ти товари лешеви и тако даље, звао камион. Како знају ти власници «тамића» да треба да дођу и да ту има нека тела да се носе негде да се сахране?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта је онда ако није?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је глупост, прво нисам био уопште, од Челопека можда тридесет километара, Бошковићи, ту сам био када, мислим ту глупост, зовем ја «тамића».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је звао, хајде реците, ако нисте Ви, ко је?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко зове? Ко каже сада да дође «тамић», како зна «тамић» да је упао Репић и да је убио људе, како може да зна?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Неко је ту звао, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно неко, није могло само да се зове, то је јасно, да је неко звао.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да ли је сада звао дежурни из школе или да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дежурни из?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је звао, да ли сте питали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сигурно нико неће послати «тамић», ако је неко звао, а ако није звао, онда највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите, нико неће послати, ако је неко звао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ако није звао, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Логично да не може сам да дође, без да зна да треба нешто да носи. Ко га зове?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не мора да значи. Па, не знам ја уопште, да Вам кажем, ја нема сазнања уопште да је неко звао из школе тај «тамић». Имам сасвим друго, како је актуелно у Тузли, да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је у Тузли актуелно?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ето сада, то испитивање, да је тај «тамић», да је неко од тих добровољаца оставио возача и да је «тамић» свратио тамо, е сада, не знам, човек каже, немам појма зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо добили одговор, ко је звао «тамић» да дође, да покупи лешеве?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете поново, нисам схватила.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: По мом сазнању није звао нико од милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је неко ту од тих добровољаца оставио возача.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су они организовали и убијање и превоз?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изјашњавали сте се о томе када сте улазили неколико пута у Дом културе, кажете Ви два-три пута и какаве сте видели повреде на тим људима? Да чујемо то.
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, то је после тих испитивања. Било је, не знам сада да ли је, тим ножем запара се, неком у облику крста и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао у облику крста и где?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, сада тачно, на прсима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки од тих?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, неко од тих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На прсима или на челу?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Или је на челу, не знам сада, нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У облику крста?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, на челу, мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега то?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Од ножа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ножа?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да ли је ножем, неким оштрим предметом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то крварило, да ли је то већ била рана зарасла?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте крварило највероватније тог момента, ја нисам био ту тог момента.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта каже са тим крстом? Јесте га питали, ко ти то уради, шта је то?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, знали смо ми, пре него што смо ушли, ко је урадио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је урадио то?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је Репић улазио, испитивао, тражио оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате шта је са тим Репићем?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам да је био у затвору, сада не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда било?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да му је суђено у Шапцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље не знате ништа?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неке повреде, да ли сте видели?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, не сећам се сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке уши, полни органи? Да ли се сећате тога?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Или сам видео, или ми је неко причао, не бих сада ја, да ли је ухо, ја мислим да сам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је одсечен део уха, или сам га видео ту или касније, не знам сада, не сећам се тачно или је неко причао од тих момака који је био у смени ту, не знам, не могу сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, каже, јесте ли видели још неку повреду, а Ви кажете, био је, имао је један овако уво одсечено, овако један део. Јесте га питали, ко му је уво одсекао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, питали, па кажем Вам, знали смо пре него што сам ушао тамо, ко је одсекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су их сексуално злостављали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Ставља им се на терет овде да су терали очеве и синове да између себе један другом орални секс врше, јесте то, да ли Вам је неко то причао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није ми нико то причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неким људима одсечен полни орган?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Можда сам чуо, али много касно, касније када су отишли већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да. Да ли је ту или, ја мислим да је у Челопеку, стварно се не сећам када сам чуо. Можда су били и у Батковићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате Ви да Маринко Василић каже да никада Ви њега ништа нисте обавестили? Ево, мислим, сада знате, ако нисте јуче сазнали, сада знате.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Зашто их је пребацио горе, ако га нисам обавестио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, шта Ви кажете на то његово? Ви нама реците, можда има неки мотив, не знам.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је исто да кажемо да нису знали ништа шта се дешава, а позвали јединицу из Сарајева, специјалаца да их истера, јер они нису могли да их истерају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То због министра што је ваљда пасео траву.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада више нису били добровољци, него паравојне формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тачно ово што каже сведок Василић, да Ви ништа нисте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Добро.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И зашто је послао по њих, ако ништа није знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он послао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, послао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја мислим, бар по мојим сазнањима, Среду Вуковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дође да их пребаци?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Средо је дошао доле, ја сам обавештен да је он дошао и да их је пребацио. Ја сам дошао доле други дан, ми смо били горе на линији разграничења између два села, муслиманског и српског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да се деси да овај Анђелко Васиљевић, вођа смене, није знао да се ово све дешава?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, може све да се деси, да свако каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, да зна мање него што сте Ви нама данас рекли? Да ли је могуће то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Све зависи шта хоће да каже, а шта неће да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам шта хоће да каже, него, да он можда зна мање од Вас?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не може да зна, не може никако, ни један вођа смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете да је он био у добрим односима са Маринком?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате, хоћете колега, молим Вас, сада ћемо паузу, молим Вас. Анђелко, кажете, био је са Маринком у добрим односима, је ли тако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, били смо ми сви, али он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете, они су се мало овако дружили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, чешће виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Маринко да је њега Анђелко му реферисао да је све нормално, фино. Да ли је то могуће, да је стање нормално, да он није ни знао да ту има неки проблем, ваљда зато ту и седели месец дана или како?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Немам појма да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама Анђелко причао шта он прича са Маринком?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро јесте, увек је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, када су они сами?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Видео сам Маринка, јеси га обавестио шта ти је било у смени, ово-оно, каже, јесам. Сада, не могу да схватим како му је било у смени, а тамо сасвим друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јер сваки од њих чак више је од мене тај један полицајац који је тамо, требао би да зна више него ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је он вођа смене?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Или обичан, свеједно, који је на вратима, који буде ту када се деси. Ја ујутру када дођем, то је већ сасвим друга прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули за ову Економију, за Циглану, да су ту били неки центри, да су ту неки људи били заточени, исто испитивани, јесте Ви то чули у то време, не сада?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: «Нови извор» знам да је било затворено неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, «Нови извор», мислите на ову административну зграду или ону у Каракају, на коју мислите?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ову горе у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас за пољопривредно добро Економију и за Циглану, оно тамо после, тамо после Каракаја?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је «Нови извор», Циглана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, «Нови извор», Циглана где се производила цигла? Јесте чули за то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ту сам чуо да има затворених, али не бих сада знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Циглани?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, на Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих затворио, да ли сте чули?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ни то, да Вам право кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Неко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису се сами ваљда затворили, то је јасно, ко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да ли је неко из Стандарда урадио, то не бих знао сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, то је друга линија, сасвим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих чувао, да ли то знате, те људе тамо у Циглани'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да ли је чувао неко из ТО или војна полиција, не бих знао. Неко је, значи, није имало са нама никаквог додира, никакве тачке додира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Економију, да ли знате ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чуо сам да је било неких на Економији, али не бих знао ни да ли су били, нисам их ни видео, нити сам ишао, а чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули, шта сте чули?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чуо сам да има, да има некога затворених, сада не знам ни ко је, ни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да су затворени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Од некога чуо, да ли у причи, од тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте са Средом причали везано за Економију?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, Средо нема ништа са Економијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте чули за неког Милоша Милановића, полицајца, нешто се разболео и тако даље'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесам чуо за њега, али не знам, знам да се разболео, али не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био чувар неког затвора, Економија или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Хоћете само да нам кажете, везано још за овај Козлук. Јел ту нешто знате, нешто сте се мало и око тога изјашњавали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ништа, знам да сам случајно, да су ишли да се договоре како да то изорганизују, да, јел били смо одузели ми на пункту ту једну «Ладу», која је ваљда њима дата да могу да дођу, да доведу некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које њима дата?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Доле у Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлук некоме?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, некоме од тих Бошњака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неке службене сврхе или шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам ни ја за какве сврхе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви одузели ту «Ладу»?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, на пункту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Од ког, како се зове, Мујда ја мислим, неко од његових возио, није имао папира, касније се испоставило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог Муриса Халиловића, што је отишао у размену?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је из Козлука, Мурис је са Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Мурис?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мујда, Мујда, ја не знам Мухамед да ли се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И срео сам човека, где ћеш, каже, одох горе у ТО, треба да се договоримо, изјаснили смо се да, као да иду у Србију, ето толико, као иде да се договоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био неки договор?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, али не знам ни са киме, ни ко им је обећао где ће их водити ни како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, било, значи пре него што ће отићи из Козлука, да ли је било у мају, не знам ни ја када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још у мају?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не знам, да ли, не знам ни када су отишли, да знам, можда неких десетак дана пре него што ће се иселити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви виђали те представнике Козлука, кажете, чекају испред, дођу на разговор?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је то, селе се, ја питам шта ви чекате, каже, изјаснили смо се, као, идемо, да ли ћемо ићи вани и да се договоримо око те организације, мислим, не знам ни са киме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу рекли, где иду?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, иду као у ТО, да ли у ТО, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да ли иду горе у штаб цивилне, те, како се звало, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разговарају?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да разговарају, али не знам ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ништа друго не знате о томе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам ништа. Знам после да су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам, када сте Ви у Хагу разговарали, односно са хашким истражитељима, где сте разговарали и када, да ли се сећате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: На Видиковцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било 2002. године?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма? Добро. Ко је био истражитељ или истражитељка?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Рита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рита? Добро. Тамо сте нешто рекли што бих Вас ја сада питала, нешто да је Пиварски долазио са својим људима да проверава, да ли су пребачени људи у Дом културе из «Новог извора»; па нам то мало објасните, да је Пиварски дошао да проверава? Јел то везано за ове личне документе или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: За лична та документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јер је он само једном долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Ви знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви њега видели некада уживо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам неко рекао да је разговарао од тих Ваших из смене, вођа смене са њим?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесу разговарали, има њих који су га познавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у Вашој изјави стоји, јединица Пиварског је само проверавала њихове личне карте и документа?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нису мучили никога од заробљеника?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало им је око сат времена за ово, затим су узели све личне карте и документа и отишли. А пре тога кажете, Пиварски јединица, отишли да провере личне карте свих затвореника или документа, која су имали код себе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, како је то сада писано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел тачно то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што кажем.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја сам рекао и малопре да је он дошао, покупио лична документа и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде даље: тада је он рекао вођи смене да га је послао командант Марко Павловић да провери све заробљенике. Јел Вама рекао то вођа смене или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Вођа смене, нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви, него Вама рекао вођа смене?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, мени вођа смене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека јединица Нишког? И о томе сте се изјашњавали.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Био је ту Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он долазио? Јел Вам неко помињао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја га нисам видео да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви никога нисте видели, то смо чули, него да ли сте чули, Ви само што сте чули? Јел неко помињао, ево, долазио је Нишки или није?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, пре сам сада чуо него у то време, у то време не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово је 2002. године било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја знам да је био и Нишки на тим просторима да се кретао и да се хвалио чији је и како је, не знам сада тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте овде детаљно о кафићу «Јединица», како је Репић долазио, почиње да пуца и тако даље?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је «Јединица», тај кафић ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кафић, да. Тамо сте рекли да је храну обезбедила фабрика обуће «Стандард» или хотел, шта је сада то било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Хотел, хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотел?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја сам мислио да је из Стандарда, после смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када после?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, тада сам, овај, шта ја знам, да Стандард тада још није функционисао. Знам да сам негде ишао, па сам рекао да је Стандард, а уствари је хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тај Жућа био у контакту да Ви знате после овог задњег догађаја у Дому културе са братом својим, овим Репићем? Јесте чули да је он долазио на лице места или нисте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам да ли је, чуо сам само да га је протерао, да га је нашао, да ли је био пијан или дрогиран, шта је било, да га протера за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана када је то урадио или касније?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим можда чак и тог дана, не знам, не сећам се. Знам да после тога више није био на тим просторима, после тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и Ви прешли овамо у Суд за прекршаје са овим Срећом, Ацом?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Овде каже, обезбеђивао сам затворенике три дана. Тамо су, такође, били полицајци из Зворника који су чували затворенике у Зворнику. Касније сам чуо да су пребачени у логор Батковић. Чуо сам да су они касније пребачени у логор.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ми смо остали у Тршићу и после ово у Челопеку обезбеђивали, у школи и у Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви читали овај Ваш исказ који сте дали пред овим истражитељима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја сам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ово Ваш потпис? Хоћете да дођете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Потписао сам, знам да сам потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте слушали како преводи тај преводилац?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесам. Горе сам, исправљао сам у Брчком, имали су тако неке изразе, па кажу они то као у Америци, мислим, испало је да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је испало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Каже, командант милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант, нигде ја нисам наишла да су Вас унапредили.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Можда се исправе, одмах сам, дали су ми да прочитам у Брчком, пре него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то у терминологији, али овако, суштина, садржина изјаве, да ли је то то или није?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та Рита могла да зна више од Вас о тим зворничким догађајима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега зависи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Саслушала је као све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел јој преводилац ова преводилац?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим овде нека Алма Мујић била преводилац?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде да се мало одморимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора, а наставиће се у 12,45 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након одмора у 12,50 часова.

Констатује се да у наставку претреса присуствује заменик Тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић, да ће браниоца адвоката Мирослава Ђорђевића, мењати адвокат Драган Ђокић, а адвоката Владимира Петровића адвокат Слободан Сташевић, уз сагласност оптуженог.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА ЦВИЈЕТКА ЈОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте, везано за ону свеску у којој се водила евиденција, да сте Ви прегледали ту свеску, када би долазили, кажете, са терена, не баш увек, можда неки пут и други, трећи дан. Али сте рекли, ако се нешто десило, да Ви чујете пре него што дођете и видите свеску. Где то чујете? На шта сте мислили и од кога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мислио сам од полицајаца, тих који су на обезбеђењу, има их које сретнем пре, на пример, пре него што дођем у Челопек, који буду у Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас информишу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да. Питам их онако, шта има, они кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су и ови мештани Чelopeка инсистирали да се ови људи воде. Зашто су они то инсистирали, да ли Ви знате? Шта је њима то сметало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, сметало им је као, ето, да људи буду у њиховом објекту, Дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте, тај Дом није ни радио, што им сметају?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сметало им је, обичним људима је сметало да то буде као прихватни центар за један народ, други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, малтене тај је комшилук сав Срби, испадне неко довео Муслимане и ово и оно и тако, на тој базк, да они неће, као не слажу се са тим да буду ту, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато, да су и грађани знали да се дешавају ови упади, малтретирања и то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, сигурно су чули од некога, не знам, не бих могао никога овако да именујем, да ли је знао или није. Има ту, ту је радило двадесет полицајаца из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато да се причало ту по Челопеку да се ту нешто дешава, неуобичајено са тим затвореницима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам право кажем, није имало ни потребе, када двадесет, двадесет и можда један или два полицајца су из Челопека, тако да сваки дан када се видимо, уствари, поприча се о томе, тако да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, о сазнањима која су могли да имају грађани, на њих мислим, мештане?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, не знам ја колико су они могли и шта су могли имати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ти полицајци Ваши, тих двадесетчетворо, колико их има, да ли су они већином из Челопека и са станом?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, њих једно двадесетак, сви су из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су из Челопека?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Двадесет можда, сви су из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се по граду причало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, нисам, тако се мало кретало тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се мало кретало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, уопште се мало кретало, то је ратно стање, рат је почео. Људи са свих страна, људи, нико никога, малтене, не зна, то свако бежи у свој ћошак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што то из списка произилази да су ови неки сведоци, кажу да се по Зворнику то причало, да ли Ви знате, да ли сте Ви чули?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, нисам, знам, не могу никога рећи ко је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам ко, него да ли се причало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није било непознато нешто шта се дешава, значи, нико то није крио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, ови полицајци нису крили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па нису, нико то, надам се, можда нешто, али у суштини, већи део тога су највероватније, имају они и рођаке и чак није то нешто било да сада неко каже, е ја нисам обавештен, нисам ништа око тога знао, мислим то је тако глупо. Отприлике, можда не све, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ту нешто дешава. Колико има од Зворника до Челопека?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, има пет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет километара?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел можете да се окренете сада да погледате ове наше оптужене, да ли Ви можда некога познајете из тог периода? Да ли се сећате. Хоћете да устанете, молим вас, пошто ту има и радника обезбеђења, па, да ли Ви неког знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Знам Брану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Председник бивше општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општине, добро? Погледајте лепо, окрените се, не морате. Да ли сте некога виђали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не бих ништа о томе могао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте све погледали? Никога другог не знате? Ни из виђења ни овако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не могу ни име, не могу ништа, никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не име, него лик?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не могу, ликови, можда су људи били тада у униформи.

Констатује се да сведок показује на оптуженог Грујић Бранка и да га познаје као бившег председника општине Зворник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када сте у Вашем исказу поменули први пут за онај први упад где сте обавештени да је дошао Репић и десет људи и да су они рекли да их шаљу горе из касарне да испутују те људе, тако сте рекли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тако су мени пренели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, тако су Вама пренели. Реците ми, да ли сте Ви звали касарну да то проверите?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, шта ја знам, ја сам, ја мислим и после тога рекао да сам обавестио. Ја нисам, сама моја улога у свему томе била је да прво мене не би нико ни саслушао, нити би ми у тој касарни, у то време, неко дао неку информацију. Због тога смо и обавештавали наше надлежне, који су могли да контактирају на том нивоу, а не мислим, било је у то време, то је једноставно почео рат, таман посла да идем. Данас је све то другачије причати, сада у овим околностима, него тог момента бити ту, на терену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, нисте звали касарну, да то проверите?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам могао, нити би ми ко се јавио, јер мени не би нико дао никакву информацију. Зато сам се ја обраћао мојим претпостављенима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко ме сте се обратили од Ваших претпостављених?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, то су у то време, у самом почетку, ја не знам да ли је још био жив Славко, значи, Мико Миљановић, Петко Панић, Маринко, Славко,

не знам ко је касније заменио Славка, то су ти људи који су могли мени да нареде, које сам ја могао да извештим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, ја Вас конкретно питам, рецимо, то је тај први случај када Ви сазнајете да у Челопек улазе нека лица?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Прво је значи, Мику Миљановића, ја мислим и Маринка, да је то било у том првом или је, ја мислим да је и Славко, да ли је Ерић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, и шта после тога, јесте разговарали са тим Вашим претпостављенима, шта Вам они кажу? Јесу ли они се обавестили, ко је то, ко то упада, шта се ту дешава? Ко то шаље да се ти људи испитују?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, да ли су они, шта су радили, не би знао то, јесу ли кога обавестили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте имали повратну информацију?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није то ни функционисало, то је једноставно ратно стање у коме је закон јачега. Онај је на положају горе, није имао неку обавезу да обавештава нас по селима. Једноставно, шта ја знам, сви су имали својих проблема вагон, највероватније, сви су малтене препуштали једни другима да малтене сналазиш се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, објасните ми онда, ја не схватам, шта је била конкретно Ваша функција, да сачувате објекат, људе, шта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, функција да се сачува и објекат и људи, онолико, до оних граница саме своје властите безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро и везано за те људе који су смештени ту, значи Ваша је да сачувате те људе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, оне екипе која је код Дома, нормално, да је број један било обезбеђење тих људи и тог објекта. Али, ако је у питању тог момента, нормално свако по свом, што је рекао, реагује тог момента онако како је њему најбезбедније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, везано за ту конкретну ситуацију, када неки људи ту улазе, упадају, кажу да их шаљу горе из касарне, да их испитују, да ли Ви који сте задужени за те људе, проверавате на неки начин, да ли је то тачно?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, ми смо обавештавали, значи, сваки тај проблем који се десио ту, ми смо обавештавали надлежне горе, а сада шта су они даље радили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли после питали надлежне горе, јесу ли они то проверили о чему се ту ради, ко ту долази? Јесте ли њих питали, проверисте ли Ви у касарни да ли они стварно шаљу ове људе или су то неки људи који сами долазе овако?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, ми око тога нисмо били обавештени уопште, значи, повратну информацију такву нисмо добили, значи ни после тих пар дана, нико нам није јавио шта је у питању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, једног момента у исказу сте рекли да сте Ви Маринку све то преносили, везано за то улажење тих људи и да је он рекао да се ти стражари супротставе до границе, када им живот буде угрожен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли се некада неко супротставио уласку тих људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, њихова изјава је сваки пут да је то значи до оне границе коју су они сматрали, колико, то је, то не бих могао ја који нисам био ту да одредим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не, па Ви нисте били ту, али сте Ви долазили ту и?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Када каже да му је неко потурио цев под грло и тако, то је, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли се неко некада супротставио и ако јесте, шта се то дешавало? Јел имате нешто, да Вас је неки стражар известио да се он супротставио, па да га је овај ударио или било шта друго?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, није га ударио, рекао сам, на пример, да се десило и то, Анђелку да стави цев под грло и каже, јел ти ко погинуо, ако није, хоћеш да погине. Мислим, то је, али мислим, сада је то овако, људи који су умирали свако вече доле у оном мраку око објекта. Шта је сада њихово лично било, та граница своје безбедности, то сада они највероватније знају сами, ту који су били. Не могу ја сада о томе да причам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, ја Вас и не питам да Ви причате о ономе што и Ви не знате, него оно што су Вама стражари преносили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, њихова је изјава сваки пут да су они малтене мало фалило да главу изгубе, тако је то та прича.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, увек су ови на силу улазили'

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је неко некада од стражара био повређен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није нико да је физички био повређен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Онда сте у свом исказу рекли да је ту било и повређених људи. Да ли сте звали здравствену неку службу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, то су повреде које сам ја видео, значи, није било такве природе. Међутим, када је овај израђавио ове, они су пребачени у Зворник и онда им је пружана, лекар је био задужен који је лечио горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А за овај период, колико Ви дуго сте надзирали Челопек, колико дана?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, можда двадесет, двадесет и који дан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Двадесет дана?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је било за тих двадесет дана неких повреда које су изискивале медицинску интервенцију?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, мени није било познато да је било таквих, или ме они нису обавестили или, јер ја нисам сваки дан улазио тамо у Дом да их постројавам, сада да се прегледа и тако. Мој контакт је био са тим, малтене, сви су мени радили, сваки командир те смене обезбеђења је и мој колега резервног састава, тако да је, ако он каже да нема никаквих проблема, значи сматрали смо да је то тако. Мени није било познато да је било такве повреде да би требало да се интервенише.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А за тих двадесет дана, јесте Ви сваки дан долазили тамо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нешто сте причали да је неко имао списак ових људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, ја кажем, требао би да је тај списак требао да има онај који је водио на размену и који је пре тога довео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел то Ви знате да је неко имао списак или претпостављате да је неко имао списак?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не, немам никакве информације. Не знам како их је довео другачије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А, ови Ваши стражари у ту свеску, да ли су они нешто уписивали, кажете, само бројчано стање су уписивали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, ја мислим да, колико значи примопредаја, да ли је било све у реду, да ли је имало каквих проблема. Ја не знам тачно да ли је предавано нешто и од, да ли су водили и стање муниције, о томе сада не бих ништа говорио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А јесу они нешто уписивали када неке људе изведу, па их нема, јел упишу кога нема или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Уписивано је да су одвођени, да ли на саслушање, размену, зависи шта им је тада ко рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел упишу именом и презименом ко је отишао, па се није вратио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам то сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми, како су они то, кажете, само по броју су уписивали. Јесу они уписали тачно који је број, па када некога нема, смање број, на који начин је функционисало то уписивање?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: По броју.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: По броју, када је неко убијен, како то упишу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је уписано, на пример, да је Репић убио петнаест, значи то је петнаест људи убијено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли упишу само по броју, да ли упишу који су људи убијени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим само по броју.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Овде у овој нашој оптужници се помиње да су неки од тих људи затворених, очеви и синови принуђивани на орални секс. Ви сте рекли, када Вас је председник већа питао да о томе не знате, да ли сте то чули можда после, касније? У то време, нисте кажете, имали сазнања? Јесте ли некада после, за све ове године сазнали то и чули да се дешавало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам за тако нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Уопште, никада нисте чули?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел ово први пут да чујете од председника већа за тако нешто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да је ту било, нисам, нисам чуо. Не могу уопште потврдити то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Него, где сте чули, да је било на другом месту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам чуо о Челопеку., не знам, не бих, да ли, то не бих могао да потврдим ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јуче је саслушан, односно прекјуче, а јуче је приликом суочења Ваш надређени Маринко рекао да је те људе доводила војска у те затворе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, војска, да Вам кажем само да је, да су једном приликом исто покушали тројицу да доведу, да сместе ту, које сам ја вратио, јер то сам сматрао да није законито и нисмо их ни прихватили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сматрали смо ово, јер нам је обећано за три-четири дана да ће ићи на размену и сматрали смо да је то наш неки задатак, а не да ја сада то пуним.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, док сте Ви били, није накнадно, нису накнадно довођени, они који су раније доведени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Само они који су тог дана доведени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када кажете то, да је једном приликом војска неку тројицу хтела да доведе, која војска? Ко то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, сада, тада су војска били сви у војничкој униформи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел то била војска, територијална одбрана, ко је то хтео да смести још три лица ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, ја Вас разумем, али Ви мене нећете да разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас ништа, није да Вас не разумем, ја Вам постављам конкретна питања.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Причамо војска, војска, каква је војска била када је била ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел то била територијална одбрана?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, у униформи, да ли је територијална, како се то звало, што је рекао народ, зове војска све што је у униформи, ТО, јер војске није имало. Република Српска у то време није ни постојала она, а камоли војска.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И реците ми, за тих двадесет дана, Ваш неки коначни биланс везано за те људе, јесте ли имали коначни биланс колико људи нема, колико је убијено, пошто кажете, водили сте их само по броју, јел имате Ви неку грубу евиденцију колико их није било до оног момента када сте Ви ту били задужени за то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја мислим да, сада је цифра је негде двадесет и нешто убијено, двадесет и нешто рањено и не знам, један део сада разлике између тога одведено на размену, а ето сада не знам да ли су сви живи. Рекао сам мало пре да је случај околности да знам неки да су живи, е сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта од ових који се воде као одведени на размену?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, од њих који су одведени на размену, ето има тај Мурис, има горе дечак од оног.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, коначни биланс Вашег тог надзора над Челопеком двадесет убијених, двадесет рањених, а колико одведених на размену?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ја мислим исто ту негде, можда петнаестак, шеснаест, не знам тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Петнаест, шеснаест на размену одведено, а колико њих је после одатле, колико је још остало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Из Чelopeка је сто и, да ли пет или шест је отишло за Зворник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Јовићу, Ви сте у резервној полицији од 1978. године?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако? А шта сте радили иначе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Радио у везионици као трговачки путник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као трговачки путник?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: За Босну и Херцеговину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Активније сте се ангажовали у полицији 1991. године, ако сам добро схватио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мобилисан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мобилисани сте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, као, комплетан резервни састав мобилисан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У првој половини, другој половини?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: 20. септембра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 20. септембра?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И од тада се бавите само тиме?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, ишао сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Радили сте и своје редовне послове?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Редовне послове и био сам на оба сајма у марту, у фебруару и београдском и сарајевском по десетак дана, тако да сам између редова, када се вратим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ово у Чelopeку док сте, сместили сте, ако сам схватио, ове људе Ваше, двадесетак људи у школу која је неких четиристо?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Око четиристо метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Далеко од Дома?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, од Дома.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они ту и спавају и ту се хране? Спавају у својим кућама?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ко није у патроли, на обезбеђењу пруге, Глинице, у патроли у Чelopeку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, шта је онда у школи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У школи има дежурни који дежура и евидентира када је ко отишао у контролу и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли има неку радио везу, моторолама, телефонску везу са?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисмо имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са командом у Зворнику, са дежурном службом полиције у Зворнику?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Касније, али ја мислим за негде пред почетак школске године, да је ту телефон оспособљен, али иначе, нисмо имали моторолу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је далеко Челопек од Зворника?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Пет километара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пет километара? Да ли сте Ви били у обавези као неки командир овог дела овамо да свакодневно, да свакодневно обавештавате Вашу централу о дневним догађајима, догађањима у току претходна 24 сата?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, о немилим догађајима је то била ионако морална дужност, без.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није то морална дужност, то је и обавеза, професионална.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, професионална.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ваљда су Вас томе учили тамо 1991. године док сте то радили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па и у резерви?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: И у резервном саставу, нису много, али добро, онако, било је, шта ја знам, свако је јутро, ако ја нисам ту, обавестио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је овај из школе имао обавезу да на неки начин обавести централу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, имао је обавезу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је то радио, ако није било радио везе, ако није било телефона?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Било је ауто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Било је ауто?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је стајала ова свеска о којој нам говористе, где су они уписивали, вође смене где су уписивали активности?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Стајала је, ту је био један сто и столица и надстрешница једна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам баш добро ја то схватио, односно колико сам Вас пратио, то је испало да је она негде на отвореном, доступна свакоме?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, није ту могао њима, ни да се прилази до те свеске и тако, јер она је била на столу. Ту је увек био полицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Надстрешница нека, наткривена, ту је неки сто био?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Насправм врата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то је ту стајало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то се ту уписивало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У колико наврата је долазио Василић Маринко тамо на Челопек, за ово време, по Вама?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У школу је једном, а оно остало, сада да ли је долазио између редова, када ја нисам ту, не бих то знао. У школу је долазио баш после тог првог проблема када смо попричали и када је и он сам рекао да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је било на можда неких десетак дана?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Десет-петнаест дана од када су они ту, значи, можда и десет дана и петнаест.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам Вас пратио, па сам себи овде евидентирао, али нисам сигуран да је то баш тако или да сам Вас ја добро схватио, па да појаснимо.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Према Вашем сећању, за то време, колико је било ових, ајде да их наовемо, инцидента, индицентних ситуација, упада? Први је, рекли сте, први је био тај после десетак дана?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Једно, четири-пет, не знам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Једно четири-пет?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Једно четири – пет?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам евидентирао два. Први је био, то сте рекли овако, први је био након десетак, неких десетак дана?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И било је то што је било, испитивање, имају налог од војске да испитају и тако даље?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тражили сте интервенцију да се изместе људи одатле?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Било је, значи, када је ушао преко тих кревета, па је било када је побијено једно вече, другу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То, у истрази сте рекли, управо говорили сте о неким узастопним вечерима. Ево ја ћу Вам сада прочитати шта сте рекли: да ли је неко улазио и излазио, нисам схватио, пита бранилац адвокат Перковић, улазио је у салу Репић и после смо ми узели, избацили те кревете, сутрадан избацили кревете, остао је само душек. Зашто је улазио туда, да ли су била врата, био сам ја узео, сада Ви одговарате, био сам ја, узео кључеве. То је било после оног упадања свако вече. То је било после оног упадања свако вече. Е, када је то било упадање свако вече и шта о томе знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је, то је упадање, када су, значи, не знам колико је то сада одведено, па на размену, па убио, не знам колико, тамо је то било записано и улазио, значи, улазио ту када смо ми узели кључ и однели у ову просторију горе, јер смо почели убацивати тамо да не излазе у WC у току ноћи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је било, Ви кажете овако, овако је формилисано, односно Ви сте тако формулисали одговор на ово питање, јер је све верно записано?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То свако вече, мислим, није то то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта би значило то, свако вече?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, можда сам, то је омашком, да нисам скренуо пажњу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико би то било вечери?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Било би пуно вечери. Није се односило на свако вече, можда је требало после тих вечери када је упадао, па смо ми узели кључ и оставили га код дежурног у школи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи, да је он, тј. Репић и то сам, схватио сам сам, кроз неки прозор, кроз неки прозор?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Тада је сам ушао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Улазио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте ушао је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сам, па ови му правили кревете да може да се спусти доле?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, тако баш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било више таквих упадања?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једне вечери?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Са креветима само једне вечери. После је дошло до оног када је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам, али, када кажете свако вече, онда би то било бар две, ајде, морало би бити бар две, а не једна.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, то је, значи, негде пред сам крај, можда тих последњих дана када смо значи решили, када смо узели тај кључ и оставили у школу, да не буде доле код ових, пошто ови не могу да чувају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, нећете баш да одговорите, односно упорно идете на другу страну. Шта знате о том упаду, шта је рађено тада, шта је било тада унутра, шта се десило?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, то је, малопре сам рекао, то је нешто што ја чујем од оних који су били у току ноћи, да је испитивао, тражио оружје, тражио ово, тражио оно, као под тим, а ја нисам био ту, баш не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добри, нисте Ви били ту, ја то разумем. Тачно, нисте ни једном овом приликом нисте били ту, него је све ово из друге руке прича?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ето, то је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте чули?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Такав стицај околности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како је изашао, ако је ушао кроз прозор, како је изашао? Да ли ту што знате, на исти начин или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: На исти начин, то је кревет на кревет, знате, војнички онај,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је у том моменту људи, колико би требало према Вашем распореду рада, смене, у смени је шест људи, колико би требало људи ту да обезбеђује тај објекат?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, добро, ту је у тим условима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У току те вечери, када је он упао, колико је људи на обезбеђењу објекат?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, можда, шест-седам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шест-седам људи, и он ипак сам, он сам?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он је сам ушао, а ту не дође он сам, дође десет, петнаест људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам Вас шта знате о томе, немојте претпоставке, него шта сте чули?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, ту је прича петнаестак људи, десет људи, тако, Репић дошао са десеторицом, петнаесторицом људи, тако нешто. А он је сам, иначе, ушао, они су ван.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можда не би било, госпођо председнице, да се сведоку предоче оне две белешке из оне свеске, да видимо, да ли је то то, јер он каже да је вршио увид у те белешке, па на документ камеру, да припремимо, да погледа и он и сви ми, па да он каже да ли је то то што је видео или није. Прво нам опишите, каква је та свеска, каква је та свеска у којој су они уписивали то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је каро папир.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каро папир? Шта значи каро папир?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Коцкасто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Папир на коцке?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тврдох корица, меких корица?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Она, није нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али на коцкице? Формат?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А-4 формат, ове величине или дупло мање?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да би требала, или је ту била та, ја мислим отприлике да је могуће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Пошто је била једна у школи тамо, ја мислим да су биле исте, да ли је неко донео одозго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је било са том свеском, да ли знате, шта се десило? Да ли сте то Ви негде неке предали у централу полиције Зворник или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је када је војна полиција после тога дошла, сада ја не знам који дан, то, после тог убијања тих петнаест људи и рањавања, да ли је он био притворен, не знам, не бих знао, они су дошли по ту свеску. Требала им је за Шабац, ја мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војна полиција, баш војна полиција?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Баш војна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате која, одакле?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, био је један из Бијељине, а ови су били из Зворника, мислим ова двојица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било покушаја бежања из Дома, 170 људи је тамо, чува их неких пет, шест људи из тог, да ли је било покушаја бежања, да људи побегну и да ли бисте успели, ево по Вашим, направили сте организацију да чувате да неко не уђе унутра, видели смо како сте у томе успели, претпостављам да је сврха била да се направи организација да неко не побегне изнутра?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, било је да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли бисте успели да их спречите да су покушали да беже?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не би, сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, не би сигурно, не верујем, пет-шест људи, а то су ефекти, рат је, када Репић сам уђе у салу, па опет изађе жив. То је сада прича данас, али тада је, свако је био мањи од макова зрна у то време, и од мештана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тамо био неко ко је имао бензиску пумпу, заробљен и смештен ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: А да је заробљен?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И смештен ту, неко ко је имао бензиску пумпу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, нико у Зворнику није имао бензиску пумпу. Могуће да је радио на бензиској,, у реду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, људи су, ти људи су из Дивича?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро, јесте из Дивича, али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Људи су из Дивича у Дому и то прилично познајете, дуго сте тамо, па Вас питам, да ли је тада био неко по Вашем сазнању?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисмо ми били ту ти који, на пример, да неко некога ту није трпео, ми купили па их довели. То су, мислим, људи који су радили скупа, и једни и други, и ови што су били вани и они што су били унутра. Испочетка је то све било нормално, треба им цигаре, треба ово, све док се није почело гинути по линијама, лево-десно, онда су ти, којекакви, када се напију и тако, онда дођу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колегиница Вас је већ питала у том смислу, па само да се надовежем. Да ли је било за све то време, док Ви обезбеђујете Дом Челопек, да ли је било потребе за било каквом лекарском интервенцијом, било каквим лекарским збрињавањем тих људи у Дому?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, да Вам кажем, мени није пренето да је неке потребна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате да је било када позван лекар или нека медицинска екипа да коме помогне од тих људи, из било којих разлога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Уствари, ових двадесет када је било рањено они су пребачени горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, али тада су пребачени и сви остали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ово ми нису, нико ми није јавио, да има неко болестан. Можда људи нису смели ни да се јаве, ту је свашта, највероватније, ко зна. Неко је можда био и болестан, а испочетка су те таблете, а касније нису никоме требале више ни таблете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте сами да сте видели крст урезан на челу, човек без увета. Да ли то не тражи помоћ лекарску?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, и када сам видео, то је већ није крварило, није то, да је неко био одмах, па да пребаци га, сигурно би, да ли сам ја видео сутрадан када сам дошао, не знам сада, колико је сати било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам никада ни један стражар није рекао да треба неки лекар да дође?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мени није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретен Иконић, неко?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретен Иконић или неко, да ли Вам је рекао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је видео нешто, да је, на пример, неке одсечен полни орган, па да му треба помоћ, јер крвари, хоће да умре, да искрвари, јесте чули то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није ме обавестио у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас обавестио?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни касније?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам од њега чуо ни касније од Сретена, јер Сретен је био, отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то од неког другог чули?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не сећам се да сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је овако ипак драстично, али да сте чули, да ли бисте се сетили?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, бих, како да не бих се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте чули да су терали да се туку међусобно, шта је то било? Јесте то чули? Да ли ме чујете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чујем, чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта кажете на то? Јесте чули да су их терали међусобно да се туку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да јесте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У Челопеку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја не знам где још?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја се не сећам, добро, можда сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај извештај, да ли можете да погледате? Ја сам Вам читала малопре, мајор Тодоровић и то, да ли сте видели Ви то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то видели?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то дао Милош Јовановић или?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То, сигурно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било у свесци?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: То је било у свесци сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сам Вам ја то прочитала, тај текст, јесте ли на то мислили када сте рекли да су ови узели за шабачки предмет или? Да ли је то то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, да, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пише за дан 10.06. Јел после тога Маринко долазио или шта, у школу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да је Маринко пре долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још пре тога?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је други.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да то је, значи, после смене, отприлике су писали шта је се десило у њиховој смени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви онда предузели, када сте то видели?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Рекао сам Вам, сваки пут смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно, ово, први па други пут, шта је било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: После свега смо обавештавали оне који су изнад над и који су могли да их што пре и одведу из Челопека или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Бикић Нурију?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Констатује се да се сведок изјашњава о извештајима друге смене за дане 10. и 11.06.1992. године, који су му приказани на документ камери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били ту када су ови из Бијељине то узимали и када су радили ти војни полицајци? Јесте присутни били у Челопеку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да сам био, не знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте им Ви давали та документа или су они тражили, како је то било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Они су тражили, отприлике, како је се радило, шта се радило, извештаје из смене у смену. Сада ја не знам да ли су однели све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има нешто да је остало?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, нема, нема горе, а не знам да ли су однели у Бијељину све, рекох или је остало нешто код војне полиције у Зворнику, не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражном судији сте рекли у Брчком када сте били, да ћете доставити списак ових имена. Јесте нам донели то?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Који списак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стражара.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Дао сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Дао сам, једном приликом када је ишао за Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте дали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Поповић, да ли је Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоцу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Некоме, не знам коме сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тужилац или судија?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам коме сам дао. Дао сам те четири смене које су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, све спискове? Јел можда Петровић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Петровић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам коме сам, неко је ишао за Сарајево, па сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле за Сарајево?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Из Београда за Сарајево.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ви сте дошли у Београд?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није, на Видиковцу, у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то, после овога саслушања у Брчком?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: После, да после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел има тужилац питања? Нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само моменат, колега Тодоровићу, још ми се сада нешто овде наметнуло, гледајући ове извештаје. Видели сте, у овом једном се помиње Бркић Нурија или тако некако, именом и презименом. На оном првом пише да је изведено седамнаест људи, није наведено ни једно име. Да ли Ви сматрате да је то у складу са правилима и прописима по којима посупате ви, као полиција, полицајац и ови остали Ваши људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, када је био у могућности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да се бројем, малтене што не пише «комада»?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Разумем ја Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А не именом и презименом да се напишу људи који су изведени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ради се о истом полицајцу. Када му је неко дозволио временски све да уради, а када га неко узме и малтене отера са тог радног места.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте имали, питаћу Вас ово, размислите како ћете одговорити. Да ли сте имали наређење у том смислу, да не попишете људе који се тамо налазе и да не евидентирате људе који се одатле изводе? Да ли сте имали наређење од некога од Ваших претпостављених?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Висте?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо и неку другу причу.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја нисам имао, мислим, ако се мене лично тиче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мислим, ја нисам, не могу никога теретити за тако нешто, то је, ипак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, ко је одлучивао ту о кућном реду, о тим техничким свакодневним питањима, како је, рецимо, видели смо овде низ детаља око те хране, око цигарета, око WC, престали су да излазе напоље и тако даље, ко је о томе одлучивао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Како, ко?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има ипак 170 људи, овде одлучује председник већа о реду у судници. Ко тамо одлучи, ипак је то велика група људи у једној, дужи временски период, у једној просторији?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како, рецимо, купују цигарете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, како купују? Дају паре па им купе цигарете.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откуд им паре?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Коме?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овим заробљеницима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Људи су имали код себе и пара и нико није од милиције претресао ни узимао. Оно што су имали у џеповима, хоће сок, хоће.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И све време су имали паре за сокове и цигаре?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, после више, ја мислим да нису. После су почели добијати храну, после су, већ је ишло друго, хранили су се у другој просторији, где је увек неко.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је доносио ту храну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је доносио храну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Доносио ауто.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Људи, који?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Човек, радник хотела «Дрине».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он донесе храну?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Он довезе, а ту су.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко подели оброке за 170 људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Подели, увек се ангажује неко од њих, неко од милиције и то се заврши тај део посла, то је све било док су неки нормални услови.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је неко од родбине посећивао заробљене? Да ли их је уопште неко посећивао?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Колико је мени познато, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се интересовао неко од родбине, да дође да пита, шта је са тим људима?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Прво да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви знате?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја нисам упознат са тим, а друго, то је тако мало се и покретало и родбина, ја не знам, не могу се сетити да је ико долазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како су пребачени из Челопека у Суд за прекршаје?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, нисам био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А у Батковић?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како Ви знате да тридесет сати нису добијали храну када су дошли?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Зато што сам дошао ту када су смештени, а знам и када сам сутрадан исто ишао да интервенишем, или да шаљу или да не шаљу. Друго, није ту од тих полицајаца, никада ту није имао ништа око тога да ли ће они имати храну или неће, знате. Сви смо ми навијали да то прође најбоље, у реду, онако како.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте овде да је упао Репић једном за време ручка. Где сте Ви тада били?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Био сам у Бошковићима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте били ту, на лицу места?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам, био сам у Бошковићу, нисам био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познајете, да ли сте знали за ово Буљубашића, званог Бубицу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Познавао сам га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте га познавали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесам, пре.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте знали да је ту био заробљен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Где?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То, у Челопеку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није био ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није био ту? Да ли је његова жена са Вама разговарала?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Никада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тада, у то време?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није. Није он био ту, ту су били сви из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био, ако није био ту, да ли знате да је био на неком другом месту? Јесте чули нешто за судбину тог Бубице?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у то време долазила његова жена код Вас?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Шта ће, нема никакве потребе, нити сам ја био ту код Дома, ни код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је он затворен, у неком другом затвору?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте чули, шта је са њим било?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Помињали сте овде Репића. Да ли су још неке групе упадале? Судија Крстајић Вас је питао, колико пута, па испада да је заиста више пута упадање. Да ли су сем Репића, да ли је још неко упадао, још неки људи?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, долазио је тај Мајор, значи, Мајор, долазио је Пиварски, долазио је Репић. Репић је уствари тај био који је најчешће на тим просторима се кретао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сада смо овде видели, видели смо ова два документа из којих произлази да је Милош Јовановић сачинио ову белешку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из којих произилази да је то, ипак, евидентирано. Да ли је све евидентирано, сваки улазак?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да Вам кажем, требало је да је све, али сада ја.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Мислим, за сваки дан би морао да буде папир, другачије не би било, да пишемо један дан, а да не пишемо за неки други.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да је срушен Дом културе у Челопеку?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Због чега је срушен, био је стар?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не бих то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел била, каква је била градња? Јел била чврста, добра градња?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: 1945. грађен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: 1945. године.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел био оронуо, због чега је рушен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Запаљен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Запаљен?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Инсталација се запалила и изгоре.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли Вам је познато да је неко, ко је био начелник ТО, територијалне одбране, долазио у Челопек?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: У вези исказа који је дао у Брчком, пред Тужиоцем Дистрикта и пред нашим истражним судијом, да ли му је пре тог саслушања неко показивао изјаву коју је дао хашким истражитељима? Ја идем питања преко судије.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били неки истражитељи тамо из Хага?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам нешто показивали они или неко други, неку изјаву Вашу ону претходну или не?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја мислим да су ми показивали изјаву што сам на Видиковцу.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Показивање, у којој форми, читали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам дали да видите или су они читали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесу, ја мислим да сам прочитао и да сам неке примедбе исподвлачио оловком, али сада се не могу сетити шта.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Да ли Вам је неко нешто рекао у вези тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјаве?

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Да, да?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте схватили њихово присуство, јел то колега, шта?

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они ту били? Да ли су нешто причали са Вама?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису, мислим, дали су ми само да прочитам и они су седели, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас они нешто испитивали?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Хвала и још једно питање. Поменуо је сведок на почетку свог сведочења, да је у скорије време он ће рећи када, давао своју изјаву у Тузли, када је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питали, али није одговорио.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: У понедељак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Пре два дана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као шта, шта сте тамо били?

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: На које околности?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству сте испитани?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто за Челопек?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Исто за Челопек.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Ко су окривљени у том предмету?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Сада је окривљени Вуковић Средо, ишао сам као сведок за окривљеног Вуковић Среду.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Испитивани на исте околности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто везано за Челопек?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: За Дом културе?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте, да као, ето, нема проблема, да Ви одлично сарађујете, да ће и ово што сада причам.

АДВ. СЛОБОДАН СТАШЕВИЋ: Хвала.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Сведок се изјашњавао о доласку Пиварског, али ми се чини да није рекао временски, када је то било, отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, он је рекао на почетку, али није рекао када. Колико дана по доласку, ето тако сам Вас ја питала?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Можда неких десетак дана, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су смештени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Да, пошто су смештени.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Да ли је чуо за неке Гогићеве људе, Гогићеву јединицу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Чуо сам, али нису оне ми познато ко је све, мислим, тог Гогића познајем, а ко су му тај састав, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они долазили ту?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Нису, нисам их ја видео, нити ми је ко рекао да је неко од те јединице долазио.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: За Репића и његову групу, да ли може да се изјасни, какве су униформе носили, да ли су имали неке посебне ознаке? Уопште, како су били обучени?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, Репића, ја када сам видео, био је у, да ли је кожни мантил, а у чему су долазили увече, не знам, пошто ја нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, имају ли нека питања? Ви сте Кораћ нешто интервенисали, везано за питања или шта? Ви немате ништа да питате. Можете само одавде, дођите.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добар дан.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ви сте га малопре, председавајућа, питали да ли има нека речица удаљена од Дома Челопека. Колико је Дрина удаљена од Дома Челопек?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Дрина од Челопека можда три километра путем, можда, а ваздушном линијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваздушном линијом?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: А ваздушном линијом, мада ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је близу?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Не знам, није, има опет седамсто метара, ваздушном линијом, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко неке ливаде или чега?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Па, њиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко њиве?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: А има и Сапна која је, ја сам мислио на Сапну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речица Сапна, да.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јесте.

ОКР. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања ништа?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Јер Сапна је негде ту, крај школе пролази, поред школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да нам кажете?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Немам више ништа, не знам ни шта сам рекао више.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су Вам трошкови за долазак? Колико је карта?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ја сам морао аутом јутрос, нема аутобуса, па сам дошао аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нема?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Има, али буде негде око једанаест. А ово је било да у девет дођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Средо јуче ухватио неки аутобус на време? То уторком има, средом нема?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ујутру сам питао има ли – нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су Вам трошкови доласка?

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Ако рачунате дневницу данас што сам, ту од четири до пет хиљада, ја мислим тако нешто.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку путне трошкове и трошкове исхране у износу од 4.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете сада са колегиницом па ћете добити одмах новац.

СВЕДОК ЦВИЈЕТКО ЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се одлаже за 30. март 2006. године, са почетком у 9,30 часова, судница бр.2.

Довршено у 13,50 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА